

บทที่ 4

รูปแบบและตัวอย่างงานเขียน รายการวิทยุ และโทรทัศน์ของวีระ ธีรภัทร

ลักษณะการเขียนในบทความวิเคราะห์เศรษฐกิจ

งานเขียนทางสื่อสิ่งพิมพ์ของวีระ ธีรภัทร ซึ่งส่วนใหญ่นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ โดยการวิเคราะห์ในเชิงลึก อาทิ

“ ปากท้องชาวบ้าน ” (2542) เล่มที่ 1 - 2 เป็นหนังสือที่นำเสนอเรื่องราวที่เป็นข้อคิดเห็นในเชิงลึกด้านเศรษฐกิจการเงิน

“ ปากท้องชาวบ้าน ” (2544) เป็นหนังสือที่นำเสนอเรื่องราวที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุแห่งวิกฤตเศรษฐกิจการเงินไทย

“ เงินทองต้องรู้ ” (2542) เป็นหนังสือที่นำเสนอเรื่องราวที่ให้อ่านเข้าใจเกี่ยวกับอนาคตระบบสถาบันการเงินของไทย

“ พุดจาภาษาน้ำมัน ” (2528) เป็นหนังสือที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับน้ำมันปิโตรเลียม ปัจจัยผลกระทบที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมัน

ตัวอย่างงานเขียน

เศรษฐกิจไทยในสถานการณ์ผู้คนตลบ (วีระ ธีรภัทร, 2542)

ในระยะนี้ผมรู้สึกเห็นอกเห็นใจคุณๆที่สนใจใคร่รู้ความเป็นไปของเศรษฐกิจในบ้านเราเป็นอันมากเพราะตัวแปรและปัจจัยใหม่ ปรัชญาการณีนใหม่ ปัญหาใหม่ ประดังกันเข้ามาจนแทบจะจับต้นชนปลายไม่ถูก

แถบปัจจัยและสถานการณ์ใหม่ที่มากระทบนั้น ส่อเค้าว่าจะเป็นไปได้ในทางบั่นทอนความมั่นใจต่ออนาคตเศรษฐกิจไทยด้วย และในเวลาเดียวกัน การคาดหมายว่าระบบเศรษฐกิจไทยจะได้รับผลกระทบจากเหตุปัจจัยภายนอกใหม่รุนแรง ก็ทำให้เครื่องชี้หรือดัชนีที่สะท้อนความเป็นไปแบบลวงหน้าหรือ ชั่วภาวเศรษฐกิจไทยแสดงอาการออกมาให้เห็นว่ามีปัญหาออกมาด้วย

เหตุปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจไทยในขณะนี้ก็คือ “ ราคาน้ำมันดิบ ” ที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่ค่อนข้างรวดเร็วและมีท่าทีว่าจะปรับตัวขึ้นไปอีก

แม้ว่าราคาน้ำมันดิบในระดับ 20 -25 เหรียญต่อบาเรล จะไม่ใช่ของใหม่สำหรับเราแต่ด้วยสภาพของเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันที่ไม่ต่างจากคนไข้หลังการผ่าตัดใหญ่ แม้ไม่ตายแต่ก็แทบไม่มีกำลังวังชา ที่จะรับมือกับความเจ็บปวดใหม่ได้อีกแล้ว

แม้ความเจ็บปวดนั้นจะเป็นความเจ็บปวดจากโรคภัยไข้เจ็บที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนก็ตามที่

สำหรับประชาชนคนบริโภคน้ำมันสำเร็จรูปทั้งทางตรงและทางอ้อม การที่มีคุณภาพชีวิตเลวลง ในช่วงที่ผ่านมาบวกกับความหุดหิดเนื่องจากต้องจมปลักกับวิกฤตเศรษฐกิจการเงินยาวนานมากทำให้อารมณ์เสียและพาลพะโลได้ง่าย

ราคาน้ำมันเบนซินไร้สารตะกั่วที่เกินกว่าลิตรละ 15 บาทและราคาน้ำมันดีเซลหมุนเร็วเกินกว่าลิตรละ 12 บาทคือสิ่งที่ประชาชนรับไม่ได้ แบกภาระต่อไปไม่ไหว

ถ้าหากรัฐบาลไม่ทำอะไรสักอย่างผลกระทบที่เกิดคือความไม่พอใจที่สะสมอยู่ทั้งหมดจะถูกผลักดันไปที่รัฐบาลด้วยข้อเรียกร้องที่แข็งกร้าวและรุนแรงอย่างแน่นอน

ถามผมว่า ประชาชนรู้มัยว่าการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันทำให้รัฐขาดรายได้และสร้างปัญหาให้กับเขาในอนาคต แต่มันทำให้เกิดปัญหายุ่งยากต่อการแก้ไขเศรษฐกิจในระยะยาว

ค่าเงินบาทอาจจะอ่อนตัวอีกครั้งหนึ่ง หรือเลวร้ายถึงขั้นทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจหดตัวหลังเฟื่องจะงิ้วหัวมาได้แค่นิดนึ่ง

ผมคิดว่าประชาชนรู้แต่ก็คิดแบบเข้าข้างตัวเองว่า อยากให้เอาเงินของส่วนรวมที่รัฐบาลดูแลอยู่มาบรรเทาปัญหาเฉพาะหน้าก่อน รัฐบาลจะขาดรายได้ภาษีไปมากหรือน้อยก็เป็นเรื่องรัฐบาลต้องไปคิดอ่านหาทางกันเขาเองในอนาคต แต่อย่าให้เดือดร้อนเพราะต้องซื้อน้ำมันแพงมากไปกว่านี้ เป็นอันว่าจบ

ตรรกะของมนุษย์ในฐานะประชาชนคนธรรมดาสามัญก็คือ อย่าให้มีอะไรมาทำให้เดือดร้อนมากไปกว่าที่เดือดร้อนอยู่แล้ว

ง่าย ๆ สั้น ๆ อย่างนั้นเลยครับ

สำหรับในบ้านเราอาจจะมีเหตุผลอื่นมาประกอบที่ฟังแล้วพอสรุปได้ว่าทำไมรัฐบาลถึงช่วยอุ้มอุตสาหกรรมการเงินจัดสรรเงินให้เยอะเยอะแต่ที่ประชาชนต้องเดือดร้อนเพราะตงงาน ของแพง กลับไม่คิดจะช่วยเหลือถ้ามาช่วยแล้วจะทำให้ขาดรายได้ไปสักหมื่นสองหมื่นล้านบาทต่อปี จะเป็นอย่างไรไป ถ้าทำให้น้ำมันราคาถูกลงได้

ฟังดูก็ชื่อ ๆ ไร่เตียงสาแถมเข้าใจง่ายด้วย

ผมคิดว่ารัฐบาลไหนก็คงไม่มีปัญญาอธิบายให้ประชาชนเข้าใจได้หรอกครับว่า การที่รัฐบาลต้องจ่ายเงินอุ้มอุตสาหกรรมการเงิน ซึ่งเอาเงินไปจ่ายให้ผู้ฝากครบเต็มจำนวนอีกทอดหนึ่งนั้นเป็นการช่วยเหลือประชาชนซึ่งเป็นผู้ฝากเงินหลายสิบล้านคนจทำให้รัฐแบกรับภาระหนักมากจนแบก

รับภาระหนี้สินเพิ่มเติมไปกว่านี้ไม่ไหวแล้วและขึ้นปล่อยสถาบันการเงินแจ้งหรือปิดตัวลงไป โดยมี การค้าประกันเงินฝากคาอยู่จะยิ่งทำให้เศรษฐกิจพินาศกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

ประชาชนจะรู้แต่เพียงว่าเขาแต่ช่วยสถาบันการเงิน ไม่เห็นว่าช่วยประชาชน ถึง ช่วยก็ช่วยเฉพาะคนรวยไม่เห็นช่วยคนจนเลย

ในสถานการณ์อันเป็นปกติ ผมก็คิดว่ายากเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ประชาชนทุกกลุ่มทุก ภาคพอออกพอใจกับการจัดสรรช่วยเหลือจากภาครัฐเนื่องจากทรัพยากรที่จะจัดสรรให้นั้นมีจำนวน จำกัด ยิ่งเป็นสถานการณ์วิปริต(ผมเบื่อบ้างว่าวิกฤตเต็มที่แล้ว)ด้วยแล้ว ความไม่พอออกพอใจก็ ขยายเป็นวงกว้างครอบคลุมภาคประชาชนและภาคธุรกิจเกือบทั้งหมด

นักธุรกิจเดือดร้อน หนี้สินท่วมท้นท่วมหัว(ไม่รวมพวกที่ยักยอกเข้ากระเป๋าตัวเอง) เป็นลูก หนี้ ไม่มีปัญหาจะใช้หรือไม่คิดจะใช้หนี้ ก็นั่งคิดแต่เพียงจะโกงอย่างไรไม่ให้ติดคุกจะยื้อเวลาหนี ปัญหาไปให้นานที่สุด

สูตรสำเร็จในการคิดเข้าข้างตัวเองก็คือ ที่ธุรกิจเขาต้องพังเพราะรัฐบาลออก นโยบายมาให้พัง

ที่เก่งกว่านั้นก็ออกมาแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่เป็นอยู่แบบผู้เชี่ยวชาญกัน เต็มไปหมด โดยสิ่งเดียวที่ไม่แก้ไขก็คือภาระหนี้และภาระค้าประกันของตัวเองที่มีอยู่ของธุรกิจ ซึ่ง ตัวเองเป็นผู้ถือหุ้นสำคัญหรือมีส่วนในการก่อตั้งและบริหารมาในอดีต

เป็นวุฒิสมาชิกก็เยอะ เป็นสส.ก็มาก เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยก็หลายคน เป็น คอลัมนิสต์ เป็นบรรณาธิการหรือผู้บริหารธุรกิจสื่อก็ไม่่น้อย รวมทั้งที่เจียบกริบทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ในอีกหลายต่อหลายวงการ

สำหรับประชาชนเองก็มีความอดทนกับความเดือดร้อนอย่างต่อเนื่องยาวนานเช่นนี้น้อย ลงไปตามลำดับ

แต่ก่อนที่เราจะเคร่งเครียดมากไปกว่านี้ผมอยากให้เราหันมาดูข้อมูลพื้นฐานทางด้าน เศรษฐกิจ ซึ่งเราเคยเชื่อมั่น ในช่วงตั้งแต่ไตรมาสที่สองหรือประมาณเดือนเมษายนที่ผ่านมาว่า เศรษฐกิจไทยผ่านพ้นวิกฤตและเข้าสู่ระยะการฟื้นตัวอย่างช้าๆแล้ว

ถ้าหากตรงนี้เชื่อไม่ตรงกัน คิดไม่ตรงกันก็ต้องบอกว่าเราต้องมีสมมุติฐานที่แตก ต่างกันโดยสิ้นเชิง

ด้วยเหตุนี้เมื่อเชื่อมโยงกับปัจจัยที่กระทบตัวใหม่คือราคาน้ำมันดิบและน้ำมันสำเร็จรูป ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น และกระแสเงินทุน ที่ไหลเข้าสู่ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเริ่มชะงัก ผนวกกับความวุ่น วายในอินโดนีเซียและแผ่นดินไหวในไต้หวัน

สิ่งที่สะท้อนออกมาให้เห็นได้อย่างเด่นชัดในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาอันแสดงถึงความไม่มั่น ใจระยะสั้นก็คือ

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ ณ วันศุกร์ที่ 24 กันยายนต่ำกว่า 400 จุดโดยมาอยู่ที่ระดับ 382.01จุด

อย่าลืมว่าดัชนีดังกล่าวเคยขึ้นไปสูงเกือบ 550 จุดในช่วง 4-5 เดือนที่ผ่านมา และมีผู้คนถ่ายเทเงินไปจมกับตลาดหุ้นจำนวนไม่น้อย

อัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิง ณ วันศุกร์ที่ 24 กันยายนอยู่ที่ 41.256 บาทต่อหนึ่งดอลลาร์สหรัฐ

อย่าลืมว่าอัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิงเดียวกันนี้เคยอยู่ที่ระดับประมาณ 36 บาท ต่อหนึ่งดอลลาร์สหรัฐเมื่อไม่นานมานี้ แม้ว่าจะเคยอยู่ที่ระดับประมาณ 56 บาทเมื่อตอนต้นปี 2541 ก็ตามที

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากอ้างอิง ณ วันศุกร์ที่ 24 กันยายน แม้ว่าจะยังอยู่ในระดับร้อยละ 3.75และร้อยละ 4.75 สำหรับเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำ 12 เดือน

แต่อย่าลืมว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากในอดีตเคยสูงลิบ ในขณะที่ล่าสุดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกำลังไต่ลงอีกกระลอกหนึ่งพร้อมกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ใหม่ร้อยละ 3.50 และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำใหม่จะอยู่ในราวร้อยละ 4.25

แน่นอนว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับคนที่ไม่อยากกู้เพราะเป็นลูกค้าชั้นดีลดลงไปด้วย แต่ไม่ได้ช่วยให้คนจะคิดให้คนกู้มาลงทุนทำอะไร ในเวลาเดียวกัน สถาบันการเงินก็ยังหาลูกค้าที่ยินดีจะปล่อยสินเชื่อได้และไม่สมดุลกับเงินฝากที่ทะลักเข้ามาไม่หยุด

ผมเข้าใจว่าอาการกระเพื่อมที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจบ้านเราในวันนี้ ทำให้การบริหารงานทางด้านเศรษฐกิจการเงินการคลังของรัฐบาลในระยะนี้ยากลำบากมากขึ้นไปอีก เพราะความอดทนและการรอคอยของคนไทยที่เคยมีอย่างเปี่ยมล้นในช่วงที่ผ่านมาเกิดหดหายไปดี๊ดี

ผมเข้าใจว่าแกนกลางของเรื่องนี้อยู่ที่ ค่าเงินบาท ที่หวั่นไหวแล ราคาน้ำมัน ที่ปรับตัวขึ้นอย่างรวดเร็วเกินไปในขณะที่การทำมาค้าขายและการจ้างงานยังไม่ดำเนินไปตามการปกติ

นี่ยังดีนะครับว่า ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ ล่าสุดที่มีรายงานออกมานั้นมียอดที่เพิ่มขึ้นอีก 300 ล้านเหรียญ รวมเบ็ดเสร็จแล้วเป็น 32,500 ล้านเหรียญ ดอลลาร์สหรัฐ แม้จะมีคนพูดกันมากกว่ามีเงินทุนไหลออกเพื่อชำระหนี้ในช่วงที่ผ่านมาค่อนข้างสูง

สรุปความก็คือช่วงฝุ่นตลบเหลือเกิน อารมณ์ก็ค่อนข้างกระเจิดกระเจิง ความมั่นใจอนาคตเศรษฐกิจซบถลดน้อยถอยลง

ได้แต่หวังว่าจะเป็นเรื่องชั่วคราว ทุกอย่างพลิกฟื้นกลับคืนสู่ความเป็นปกติอีกครั้งในเวลาไม่ช้าไม่นานนี้

จากงานเขียนที่ยกตัวอย่างมาข้างต้น วีระ ธีรภัทร มีการใช้กลวิธีการเขียนเชิงวิเคราะห์โดยใช้ภาษาง่าย เพื่อเป็นการสื่อความให้เข้าใจง่ายขึ้น

1. มีความรู้และเข้าใจในเรื่องราวที่นำมาเขียนเป็นอย่างดี

ในการเขียนบทความวิเคราะห์เศรษฐกิจ ของวีระ ธีรภัทรนั้นเห็นได้ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องจะวิเคราะห์เป็นอย่างดีโดยสามารถประมวล วิเคราะห์ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นที่ลุ่มลึก เจียบคม และสามารถทำนายคาคาหมายเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้ โดยสามารถยกระดับความรู้ของผู้อ่านทำให้เข้าใจถึงภูมิหลังของเรื่องราว และสามารถคลี่คลายปัญหาได้จากการมองเห็นหนทางแก้ไขด้วยข้อเสนอแนะของผู้เขียน โดยอาศัยหลักการและกรอบคิดทฤษฎีมาอธิบายอย่างเป็นระบบและมีเหตุผลประกอบกัน เช่น

“ถามผมว่าประชาชนรู้ไหมว่า การลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันทำให้ประชาชนขาดรายได้ และสร้างปัญหาให้กับเขาในอนาคต แถมทำให้เกิดปัญหายุ่งยากต่อการแก้ไขเศรษฐกิจในระยะยาว ค่าเงินบาทอาจจะอ่อนตัวอีกครั้งหนึ่ง หรือเลวร้ายถึงขั้นการทำให้เกิดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจหดตัว หลังจากเพิ่งจะงืดหัวได้แค่นี้ ” (วีระ ธีรภัทร,2542)

2. การอธิบายความที่มีการยกตัวอย่างเรื่องราวให้มองเห็นเป็นรูปธรรม

นอกจากนี้ยังพบการอธิบายความแบบมีการยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้มองเห็นภาพได้ชัดเจนมากขึ้น จากงานเขียนชุดปากท้องชาวบ้าน โดยใช้ภาษาพูดอีกทั้งยังมีการใช้คำเปรียบเทียบให้เห็นภาพอย่างชัดเจน พร้อมอารมณ์และความรู้สึกไปด้วยในขณะเดียวกัน ดังตัวอย่างที่ยกมานี้ เปรียบเทียบให้เห็นถึงสภาพเศรษฐกิจทั้งในภาคการผลิตและการลงทุนที่มีความซบเซาย่ำแย่เหลือจะทน ที่ยังพอเหลืออยู่ก็เปรียบเสมือนปลาที่อ้าปากผงาบหายใจดิ้นแตกเหงือกไปบนบนโคลนที่มีน้ำเหลือให้น้อยเต็มที นั่นก็คือผู้อ่านก็สามารถตีความตามด้วยอารมณ์และความรู้สึกได้ว่าเป็นสถานการณ์เศรษฐกิจที่ย่ำแย่เหมือนปลาขาดน้ำใกล้ตายแล้วนั่นเอง

“สรุปความในเบื้องต้นแล้ว อากาศของภาคธุรกิจทั้งภาคผลิตอุตสาหกรรมและการลงทุนของบ้านเราและเป็นโจ๊กไปหมดแล้วครับ มีเงินจนาทางกลับบ้านไม่ถูกไปทั่วทุกวงการแล้วครับ ใ้ที่ยังอ้าปากผงาบๆ หายใจอยู่ ก็แตกเหงือกไปบนบนโคลนเปียกที่เหลือน้ำน้อยเต็มที่แล้ว”

(วีระ ธีรภัทร,2542)

3. การสร้างความเป็นกันเองโดยใช้ภาษาพูดในการเขียน

เป็นที่น่าสังเกตว่าภาษาที่ ปรากฏในบทความ ของวีระ ธีรภัทร จะใช้ภาษาพูดในการเขียน เช่น คำว่า"เลย" "ขออภัยด้วยก็แล้วกัน" "เดินดูๆไปคนเดียว" หรือบางครั้งจะเป็นภาษาที่ค่อนข้างหยาบที่แฝงไปด้วยอารมณ์และความรู้สึก "เลวระยำ" ซึ่งยกตัวอย่างให้เห็นได้จากงานเขียนชุดเงินทองต้องรู้ดังนี้

"แน่นอนครับว่าเจ้าหนี้คงไม่ลดดอกเบี้ยเงินกู้ให้เหมือนลูกค้าปกติแน่นอนครับว่าเจ้าหนี้คงไม่ให้กู้เพิ่มและจะพยายามดึงเงินในบัญชีมาชำระหนี้ให้ได้มากที่สุด ด้วยวิธีการต่างๆนานา แต่ที่ เลวระยำ กว่านั้นก็คือ ไปขึ้นอัตราดอกเบี้ยทบถม และผลักให้เข้าไปอยู่ในกลุ่มลูกหนี้ที่มีปัญหาคิดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดเต็มเพดาน" (วีระ ธีรภัทร,2542)

ลักษณะภาษาเช่นนี้เป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อเรื่องราวที่ผู้เขียนคิดว่าไม่เป็นธรรม ถ้ายทอดมายังผู้อ่านเพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวนั้นด้วย

นอกจากนี้ยังมีกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างความเป็นกันเองระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยเขียนเหมือนกับว่ากำลังพูดหรือคุยอยู่ต่อหน้าผู้ฟังจริงๆโดยใช้ภาษาง่ายๆไม่มีพิธีรีตอง ไม่ใช้ศัพท์แสงทางวิชาการเพื่อให้คนทุกกลุ่มเข้าใจสารที่ต้องการจะสื่อได้ง่าย อาทิ

"หลายคนอาจจะนึกค้ำอยู่ในใจว่าจะโรมันจะขนาดนั้นเชียว"

(วีระ ธีรภัทร,2542)

"คุณอาจจะไม่เชื่อแถมค่อนข้างอดผมอยู่ในใจว่า ผมมองโลกในแง่ร้ายเกินไป"

(วีระ ธีรภัทร,2542)

โดยสรุปแล้วลักษณะภาษาที่ใช้ในการดำเนินรายการและ การเขียนบทความวิเคราะห์ เศรษฐกิจหรือเรื่องราวประวัติศาสตร์ของวีระ ธีรภัทร โดยส่วนใหญ่จะใช้ภาษาแบบชาวบ้าน ถ้อยคำสำนวนที่เข้าใจง่าย แต่มีการเสียดสี เหน็บแนมที่แฝงไปด้วยอารมณ์ โดยมีกลวิธีการสร้างความเป็นกันเองกับผู้ฟัง ด้วยการใช้คำพูดที่ตรงไปตรงมาเหมือนคุยกับผู้ฟังหรือคนอ่านโดยตรง เพื่อหวังให้คนทุกระดับสามารถเข้าใจได้ง่าย โดยไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาสูงหรือศัพท์แสงทางวิชา

การ มีการสื่อสารให้ซาบซึ้งถึงอารมณ์ในขณะนั้นด้วยการใช้น้ำเสียง หรือในงานเขียนก็มักจะ
เลือกใช้คำที่โดนใจ หรือเสียดสีได้อย่างถึงพริกถึงขิง เหมือนกับเป็นการจำลองการพูดคุยในชีวิต
ประจำวันเผยแพร่สู่สาธารณะโดยผ่านสื่อมวลชน

รายการทางโทรทัศน์

ชื่อรายการ	คุยกันวันหยุดกับวีระ ธีรภัทร ทางททบ.5
รูปแบบ	สนทนาพูดคุย (Talk) ประเด็นเศรษฐกิจ
ผู้ดำเนินรายการ	สิริยากร พุกกะเวส
วิทยากร	วีระ ธีรภัทร
วันและเวลา	ทุกวันเสาร์ เวลา 9.30-10.00
ระยะเวลา	สิงหาคม 2545 – เมษายน 2546 (ปัจจุบันเลิกผลิตรายการแล้ว)
ช่วงที่ 1 เปิดรายการ	เวลา 9.30-9.38 น.

เนื้อหา ผู้ดำเนินรายการเกริ่นนำและพูดคุยกับวิทยากรถึงเรื่องราวเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดขึ้นในสัปดาห์นั้นโดยสอบถามเรื่องราวและฟังทัศนะจากวิทยากร

โฆษณา เวลา 9.38-9.40 น.

ช่วงที่ 2 ร่วมคุยร่วมคิด เวลา 9.40-9.48 น.

เนื้อหา ผู้ดำเนินรายการสนทนาพูดคุยกับวิทยากรเกี่ยวกับประเด็นเศรษฐกิจที่กำหนดขึ้นประจำสัปดาห์นั้นๆ

โฆษณา เวลา 9.48-9.51 น.

ช่วงที่ 3 สนทนาหน้าจอ เวลา 9.51-10.00

เนื้อหา เปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาในรายการเพื่อสอบถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องราวที่นำเสนอในสัปดาห์นั้น และตอบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำเสนอในรายการเพื่อชิงรางวัลรถจักรยาน

รายการทางวิทยุ

1. คุยเฟื่องเรื่องเงิน

ชื่อรายการ	คุยเฟื่องเรื่องเงิน ออกอากาศทางสถานีวิทยุ เอฟเอ็ม
101	
รูปแบบรายการ	สนทนาพูดคุย (Talk) นำเสนอข้อมูลเศรษฐกิจ
ผู้ดำเนินรายการ	วีระ ธีรภัทร
วันและเวลาออกอากาศ	ทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ 9.30-11.00น.
ระยะเวลา แล้ว)	ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2538 – 2546 (ปัจจุบันเลิกผลิตรายการแล้ว)
ช่วงที่ 1	เวลา 9.35-10.00น.
เนื้อหา	การรายงานค่าเงินบาท ราคาน้ำมัน ราคาทองคำและความเคลื่อนไหวในตลาดหุ้น
โฆษณา	เวลา 10.00-10.05น.
ช่วงที่ 2	เวลา 10.05-10.30น.
เนื้อหา	วิเคราะห์เกาะติดสถานการณ์เศรษฐกิจโดยวีระ ธีรภัทร/อ่านบทความเศรษฐกิจให้ฟัง
โฆษณา	เวลา 10.30-10.35น.
ช่วงที่ 3	เวลา 10.35-11.00น.
เนื้อหา	เปิดสายให้ผู้ฟังโทรศัพท์เข้าสอบถามปัญหาเกี่ยวกับประเด็นเศรษฐกิจ

2. คู่ยกกันจันทร์ถึงศุกร์

ชื่อรายการ	คู่ยกกันจันทร์ถึงศุกร์	ออกอากาศทางสถานีวิทยุเอฟเอ็ม 97.0
รูปแบบรายการ	สนทนาพูดคุยเปิดสายให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาสอบถามปัญหาและแสดงความคิดเห็นกับผู้ดำเนินรายการได้ทุกประเด็น ตลอดทั้งรายการ	
ผู้ดำเนินรายการ	วีระ ธีรภัทร	
วันและเวลา	ทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ 14.30-17.00น.	
ระยะเวลา	ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2541-ปัจจุบัน	

ตัวอย่างรายการวิทยุ

รายการคู่ยกกันจันทร์ถึงศุกร์ ออกอากาศวันที่ 20 พฤษภาคม 2546 และ 21 พฤษภาคม 2546

วีระ- คุณบ๊อบสวัสดีครับ

บ๊อบ- อาจารย์วันนี้อารมณ์เป็นไง

วีระ- นาฮี(ปล่อยเต็มเสียงหัวเราะและดั่ง)

บ๊อบ- นาฮีหมายความว่าไงครับ

วีระ- ไม่ดี ไม่ดี (ตะเบ็งเสียง)

บ๊อบ- นายกรานะเหมือนนิยายอันนึงของเด็ก นิยายฝรั่งมีหนูเต็มเมือง หาวิธีปราบหนู เป่าปี่ประชาชน 10 ล้าน เป่าปี่สบายหนูมาเลยครับ

วีระ- บ๊อบคิดมากไปคิดมาก! คิดมาก!

บ๊อบ- ผมไม่เคยคิดมาก คิดน้อยครับ

วีระ- สายต่อไป คุณวิชัย

วิชัย- หัวดีดีครับจริงๆเมื่อวานผมถามเรื่องเคนเนดี้ กับอัลคาโปเนว่าใครตายก่อนกัน วัตถุประสงค์ผมจริงๆ การเลือกตั้ง 2 ครั้งที่ผ่านมา ผมเลือกเบอร์ 7 สองครั้ง เจ็ดแรกคือเจ็ดนายก เจ็ดหลังคือเจ็ดผู้ว่าสมัคร พอได้ยินข่าวจริงๆเราก็เป็นห่วงกองเชียร์เหมือนกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่อยากรู้ วัตถุประสงค์จริงๆเป็นเรื่องของเจตนาดี อยากให้ส่งเสียงเตือนท่านนะครับว่าระวังนะ เท่านั้นเองไม่มีอะไรผมนึกว่ามันจะไปกันใหญ่

วีระ- โอ้! ไม่เป็นไร

วิชัย- ก็จบแล้วกันไม่มีอะไร แล้วก็เองที่สอง อยากรู้ถึงคุณสมัคร ถนนสายใหม่ ตอนนี้นะครับ อาจารย์ ที่ดินนวม มันสร้างกันระเบิดเถิดเทิง เพราะฉะนั้นดินมันก็ตกระเบิดเถิดเทิงเหมือนกัน อยากรู้ ผ่าท่อนผู้ว่า

วิระ- ให้คิด คนรถชนดินมากกว่าถนนด้วย ฮ่า ฮ่า ฮ่า ฮ่า (หัวเราะเต็มเสียง)

วิชัย- ใช้อาจารย์ เขาไม่ได้ยินหรือ โอเคเนะครับ

วิระ- สายต่อไปคุณฐิตาริ สาย 2

ฐิตาริ- สวัสดีคะ ถามเกี่ยวกับแบงก์อาคารสงเคราะห์ที่เขาปล่อยกู้ 100% อาจารย์พอจะทราบไหมคะ เขาให้ถึงเมื่อไร

วิระ- โอ้! ก็ไปถามแบงก์เขาสิ ค้าหาหนุ (เลียนแบบเสียงผู้หญิง)

ฐิตาริ- หนุถามเจ้าของโครงการแล้ว เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ที่นี้หนุกลัวเขาอำหนุไง

วิระ- ก็ไปถามแบงก์สิ จะไปถามเจ้าของโครงการทำไม ถ้าเป็นนโยบายของแบงก์ปล่อยกู้ 100% ของราคาประเมินไม่ใช่ไม่ต้องวางเงินดาวน์นะ

ฐิตาริ- เข้าใจคะราคาประเมินที่เขาประเมินมานะหรือคะ

วิระ- ใช่ ไม่ใช่ว่าคนซื้อต้องเอาเงินตัวเองลงนะ ไม่มีไม่มี

ฐิตาริ- อ้อหรือคะ

วิระ- เออ! มั่วแล้ว (ทำเสียงดัง)

ฐิตาริ- ก็ไม่ค่อยทราบ (เสียงอ่อยลง)

ฐิตาริ- ไม่ค่อยทราบไม่ต้องซื้อ! (ตะเบ็งเสียงดัง) บ้านไม่ทราบไม่ต้องซื้อ คือบ้านเนี่ยนะไม่ทราบอย่าไปซื้อ คือตัวเองไม่มีความรู้ ไม่รู้เรื่องจะไปซื้อทำไม เหมือนกับซื้อของนะ ไม่รู้ผลิตภัณฑ์จะไปซื้อทำไม!

ฐิตาริ- เอ่อ.....

วิระ- ไม่รู้เรื่องเลยนะ!

ฐิตาริ- ก็ต้องศึกษา

วิระ- (พูดแทรก)เออ! ก็ต้องศึกษา บ้านไม่รู้เรื่องอย่าไปซื้อ!

ฐิตาริ- ไม่ก็กลัวว่าจะโดนหลอก

วิระ- ใช่จะชวย จะชวย ใช่จะชวย

ฐิตาริ- ก็เลยจะถามผู้รู้ว่ามันเป็นอย่างไร

วิระ- กู้ได้ 100% ของราคาประเมินปกติเขาให้กู้ 80% แต่ต้องมีเงินดาวน์ แล้วต้องเสียดอกเบี้ย (พูดแซวแบบกวนๆ) เขาไม่ให้กู้ฟรีนะพี่ เขาไม่ได้ให้กู้ฟรีๆนะพี่ เขาไม่ได้เอาเงินมาให้พี่ฟรีๆนะ

ฐิตาริ- ใช่คะ

วีระ- เขาไม่ได้อยู่ สีแยกแจกเงินนะ โอเคนะ เออที่จริงวันนี้ผมอยากพูดอะไรสักหน่อย เก็บไว้พูดพรุ่งนี้ดีกว่าเพราะเรื่องบางเรื่องพูดไปก็ไม่สนุก ขอคุณทุกท่านลาไปก่อนสวัสดิ์ครับ

รายการคุยกันจันทร์ถึงศุกร์ออกอากาศวันที่ 21 พค. 2546

วีระ- คืออย่างไงพี่ข้าง เราเป็นคนมีชื่อเสียงเราอยู่ในที่โล่งแจ้ง มีขนาดผมไม่พูดเรื่องส่วนตัวเท่าไรนะ ก็มีคนไปสอดสายไปหา บางคนไปค้นเบอร์โทรศัพท์ ไปแฮกค์ ไปเอิกผมเนี่ยะ อีเมลอะไรก็ไม่มี ไอ้โฮมเพจอะไรก็ไม่มี เพราะผมกลัวง กกลัวใจคนไทย บอกไม่ถูก

ข้าง-เขาอยากโทรมาถามอะไรอาจารย์ง เลยเล่นของส่วนตัว

วีระ- เลยเล่นของส่วนตัว ฮ่า!ฮ่า!ฮ่า!ฮ่า!

ข้าง- เลยเจอค้างคาว

วีระ- แต่ค้างคาวบ้านผมคุณนะ เล่นมะม่วงเป็นต้นๆ เล่นมะม่วงน้ำดอกไม้นะ

ข้าง- ก็เข้าใจ

วีระ- เอน่าเอน่าขอกินกินมากกว่านี้อีกพี่ข้าง ผมมองว่าจริงๆเอาเจตนาเป็นที่ตั้ง

ข้าง- ใช่ฮะ

วีระ- เอากุศลจิตเป็นที่ตั้งคือถ้าเราทำดี เราไม่คิดร้ายกับใครนะ ถ้าหากว่ามันจะหลุดบ้าง พลังบ้าง ผลอบ้าง ก็เกิดขึ้นได้มันก็มีบ้าง ผมคิดว่าโดยวัตรปฏิบัติที่ทำมาความสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆเนี่ยะก็คงจะเข้าใจผมบ้าง แต่ไอ้คนอื่นที่มันไม่รู้เนี่ยะ ไอ้พวกเนี่ยะมันจะรู้แทนนาย คิดแทนนายมันจะทำให้ผมชวยไปด้วย แต่ตัวผมไม่มีปัญหา ผมยืนยันได้รู้ๆกันอยู่ ไม่ใช่ว่า โนเนมนะ ใช่ไหม ผมพูดถึงคุณทักษิณผมพูดได้แบบว่าคนรู้จักกันผมบอกหลายทีแล้ว แต่ว่าผมไม่เคยไปอาศัยอำนาจบารมีของท่าน เามาใช้ประโยชน์อะไรผมไม่เคยต่างคนต่างอยู่เป็นเรื่องๆไปในฐานะท่านเป็นนายกผมไม่ได้รู้จักท่านตอนเป็นนายก ผมก็บอกหลายทีแล้วผมรู้จักก่อนหน้านี้ก็ไม่่น่ามีปัญหาอะไรนะ

ข้าง- ไม่มีหรอกครับ

วีระ- มีก็มีไปวะ! ซี้เกียจยุ่งแล้ววะ เปื่อ ! เอนะปัญหาแต่ละวันก็เยอะอยู่แล้ว ตอนเย็นนี่ก็อู้หูวันนี้จะวังดีหรือเปล่า สาลินีสาย1

สาลินี- บอกเรื่องยารักษาสะเก็ดเงิน ให้ไปที่กรมราชของครักษ์ ตำหนักสวนจิตรลดาณะคะ เพราะว่ามีเจ้าหน้าที่โน้นเป็นแล้วหายจากยาอันนั้นะคะ เป็นสมุนไพรรคะ

วีระ- เอ้า เอมแล้วอยู่ที่ๆจะไปได้ยังไงละพี่ ฮีฮีฮี

สาลินี- ติดต่อกัตำรวจวังตรงประตูณะคะ บอกว่าขอไปติดต่อกกรมราชของครักษ์คะ แลกบัตรกับเขาได้คะ

วีระ- แล้วจะไปพบใครงะ!

สาลินี- ไปที่ตึกแล้วถามเขาเรื่องเนี่ยละคะ

วีระ- จะเจอใครละแล้วถึงจะได้อู้

สาลินี- เอาจี้ตึกว่าคะ

วีระ- เอาไงล่ะ

สาลินี- ติดต่อกับน้องชื่อกมลมาศเขาอยู่การเงินธุรการที่ประทับใจเพราะว่าเขาเป็นอยู่คะ

วีระ- เอาเอาคือเราต้องรู้จักว่าจะติดต่อกับใคร เพราะอยู่ดีๆจะเดินเข้าไปได้ไงล่ะ

วีระ- คุณชัยชนะสาย 2 คุณชัยชนะ

ชัยชนะ- ผมนี่ละครับชัยชนะ

วีระ- โอ..โอเคครับ ขอชื่อจริง นามสกุลได้ไหม

ชัยชนะ- โอเคได้แต่คุณฟังผมก่อน

วีระ(พูดแทรก)- แต่ก่อนจะพูดขอชื่อจริงนามสกุลจริงก่อน!

ชัยชนะ- อ้าว.....

วีระ- ขอชื่อจริงนามสกุลจริงก่อนไหนๆจะคุยกันให้รู้เรื่อง ชื่อจริงนามสกุลจริงเบอร์โทรศัพท์ที่บ้าน

แล้วจะคุยอะไรกันคุยเลย!

ชัยชนะ- ทำไมต้องอย่างนั้นล่ะ

วีระ- ก็ต้องอย่างนี้ ผมมีกติกาง

ชัยชนะ- อ้าวแล้วปกติไม่มีกติกาท

วีระ- มีกติกาก!(เสียงดัง) รายการนี้มีกติกาก

ชัยชนะ- คุณ!

วีระ- จะเอาใหม่ถ้าไม่เอาไม่ต้องพูดจบ!

ชัยชนะ- คุณ! คุณนั่งเลงคุณไม่มีเหตุผล คุณอะไรกันเนี่ยะ

วีระ- (เสียงดัง) คุณรู้จักผมผมก็ต้องรู้จักคุณ!

ชัยชนะ- ไม่ เมื่อกี้มีคนมาหาว่าผมกีดคุณลับหลัง

วีระ- (พูดแทรก)ไม่ ไม่ จะเอาใหม่ จะเอารีเปล่าถ้าจะเอาบอกชื่อจริงนามสกุลจริงเบอร์โทรศัพท์ ถ้าไม่เอาผมตัดสาย (ตะโกนสั่ง) ตัดสาย! จบ! สรกิต สาย3 สรกิต

สรกิต- ผมขอรับรองอีกคนนึงว่าอาจารย์วีระรักไทยรักไทยเหมือนกันเพราะเป็นผู้ที่ไปสัมมนาครั้งที่เปิดพรรค

วีระ- ไม่ต้องพูดเรื่องพรรค ไม่ต้องพูดเรื่องพรรคนะ นะ โอเคนะ คือผมขออนุญาตเคลียร์นิดนึง คุณชัยชนะอาจจะโกรธผม แต่ถ้าคุณชัยชนะเคยฟังรายการเหมือนคุณผู้ฟังท่านอื่นมานาน ผมเคย

เรียนแล้วว่ารายการผม 1.จัดตามใจผม 2.เรื่องอะไรเหมาะสมผมสามารถทำได้ ไม่ใช่ว่าแล้วแต่คุณนะครับวันนี้เป็นเรื่องที่ว่าคนฟังรายการมาหลายๆปีจะเข้าใจถ้าผมไม่มีตรงนี้เลยเนี่ยะ ผมทำรายการนี้ไม่ได้ ผมเรียนคุณผู้ฟังตามตรง ถ้าหากจะพูดกันให้มันถึงเลือดถึงเนื้อ ก็ขอชื่อจริงนามสกุลจริง เบอร์โทรศัพท์ที่ผมรู้ตัวตนคุณมันจะได้จบ บางเรื่องมันอาจจะเข้าใจผิดกันนิดๆหน่อยๆ ไม่ใช่เรื่องใหญ่เรื่องโต เราคุยกันได้ ผมก็เข้าใจเจตนาคุณว่าไม่มีเจตนาอะไรที่ไม่ดีนะ แต่ว่าผมก็ได้รับฟังมาอย่างนั้นผมก็ไม่สบายใจ แต่ว่า ถ้าจะให้คุยกันแลกเปลี่ยนกันให้เต็มที่ขอชื่อจริงนามสกุลจริง บางกรณีผมต้องขอ ทั่วๆไปผมไม่ได้ขอถูกต้องแล้ว แต่ก็ต้องกลับไปกฎข้อที่สาม ในการทำรายการที่ผมพูดหลายครั้งนะครับ ว่ารายการนี้ไม่พูดเรื่องส่วนตัวผม จัดตามใจผม ผมเคยพูดหลายทีแล้ว อีกข้อหนึ่งทุกคนรู้ว่าผมจะไม่พูดถึงเรื่องอะไร ถ้าเข้าใจเรื่องอย่างที่เราคุยกันก็เข้าใจกัน แต่มันก็อาจมีบ้างที่หลุดตรงโน้นตรงนี้ ด้วยความไม่ตั้งใจอาจจะเกิดขึ้น ผมมีข้อผิดพลาดบางครั้งผมอาจรุนแรงกับคุณผู้ฟังผมก็รู้ว่ามันผิด ผมก็ขอโทษนะฮะ แต่ ทุ ปี แฟร์ ว่าถ้าคุยกันในรายการนี้ ก็คุยกับผมในรายการนี้ คุยเรื่องสำคัญคุยเรื่องที่ต้องมีการอ้างอิง คุยเรื่องที่ต้องมีความชัดเจน ไม่ใช่คุยเล่นคุยหัว ผมชื่ออะไรคุณรู้จัก ผมทำงานอะไรคุณรู้ เบอร์โทรศัพท์ที่คุณติดต่อ รู้ว่าผมอยู่ตรงไหนเวลาไหน ถ้าคุณไม่ปรารถนาดีกับผม ผมเนี่ยะโดนยิงม่งเท่งได้ง่าย เพราะคุณรู้สถานที่เวลาผมอยู่แล้ว แต่คุณผมไม่รู้คุณอยู่แถวไหน ผมไม่รู้คุณชื่ออะไรผมไม่รู้ คุณมีพ่อแม่มีภรรยา มีลูกมีเมียอะไร ยิ่งไงผมไม่ทราบคุณจบจากไหนทำงานอะไรผมไม่รู้ แต่คุณรู้เพราะผมอยู่ในที่ว่างที่เปิดเผย ถ้าจะคุยกันแบบนั้นก็ต้องเปิดเผยตัวมา เหมือนอย่างพี่ที่ปากเกร็ดก็บอกชื่ออบกนามสกุล บอกเบอร์มือถือด้วย ซึ่งเดี๋ยวผมจะโทรไปหาแถวที่ใช้หรือไม่ เพราะว่าจะเล่นแบบจริงๆจังๆ ก็ต้องเปิดเผยจริงใจกัน ผมเคยโดนตำหนิ ไม่ใช่ที่ผมตำหนิไม่ได้ จะวิจารณ์อะไรผมวิจารณ์ได้ให้ดูมีขอบเขต ไม่ใช่ว่ากันเปรอะเลอะเทอะ แล้วผมเรียนหลายครั้งแล้วว่า ผมไม่ใช่คนสาธารณะ ไม่ใช่ นักร้องสังกัดอาร์เอส ไม่ใช่ศิลปินแกรมมี่ ผมไม่ใช่คนสาธารณะแน่

วรภิกข- ได้ยินอาจารย์พูด คนดีมักเจอเหตุการณ์ชนิดนี้อาจารย์เข้าใจไหม อาจารย์ยังจำผมได้ผมวรภิกข ผมยังนึกในใจทำไมอาจารย์ยกย่องนายกขนาดนี้ อาจารย์พูดคนดีส่วนใหญ่มักเจอแบบนี้ใช่ไหมผมโมโหแทนคนเมื่อกี้

วีระ- ไม่เป็นไร

วรภิกข- ให้คนทั่วไปเข้าใจว่าอาจารย์พูดอย่างนี้จริงๆ

วีระ- ครับผม ครับผม ครับผม(พูดเร็วแบบตัดบท) เกียรติศักดิ์สาย2 เกียรติศักดิ์

เกียรติศักดิ์-อาจารย์ครับ อาจารย์บอกว่าอิมิตาพุทธ ถูกต้องแล้วครับผมยังฟังอยู่อาจารย์พูดด้วยความเมตตาจริงๆ อันนี้บอกตรงๆคนฟังอาจารย์ตลอดจะเข้าใจ ความเมตตาของอาจารย์สูงมาก อันนี้บอกตรงๆ แล้วก็ลูกเล่นลูกช่นใดๆก็แล้วแต่ ยกตัวอย่าง คำพูดเมื่อสักครู่มันเป็นลักษณะของ

สถานะนั้นเวลานั้นๆ ตรงนั้นเท่านั้นครับ ไม่ควรนำมาต่อเนื่องกับวันนี้อีกแล้วครับ อาจารย์พูดได้แต่คนอื่นไม่ควรเอาไปพูดต่อ อาจารย์เมตตาดีแล้วครับ

วีระ- ขอขอบคุณครับ รัช ครับ รัช

รัช- อาจารย์น้ำมันลงผมสบายดีขึ้นเลยอาจารย์ อาจารย์ว่าผมเดิมวันละ 500แพ่งกว่า 30ตั้ง ขับไป 3-4 วันดีกว่าไหมครับ

วีระ- ไม่เข้าใจคำถาม

รัช- ขับไปอีก 2 กิโลเพื่อเติม 30 ตั้งค์ ถูกกว่าเติม 30 ตั้งค์ ผมเติมวันละ 500 เลย

วีระ- เติมทุกวันเลยหรอ

รัช- ทุกวัน 500 กว่า

วีระ- มันก็ลิตรละ

รัช- ไม่เคยดู

วีระ- เฮ้ย!มันต้องดูว่ากี่ลิตร ต้องดูว่ามันเซฟไปเท่าไร 500 30 ตั้งค์มันเหลือประมาณ 40 ลิตรได้ไหม

รัช- ไม่เคยดูเลย

วีระ- ถ้า 40 ลิตรก็ประหยัดประมาณสัก 12 บาท

รัช- 12 บาทรถผมกินน้ำมันนะ อาจารย์

วีระ- รถอะไรละ

รัช- แลนเชอร์ ซีเดีย

วีระ- ไม่แต่ถ้าขับรถไปเพื่อเติมน้ำมันเพื่อลด 20-30ตั้งค์เงี้ยะ ไม่ต้องไปหรถเสียเวลา คุณหม่อมสาย 2 หม่อม

หม่อม- อาจารย์คุณชัยชนะ อะไรนั่นนะ

วีระ- เอาน่า

หม่อม- ฝนไม่ตกกะป่าว(วีระ-เอาน่าอย่ามีเรื่องกัน) บ้านหนูมีคตีดำบอกเขาโทรมาหาหนูก็ได้ (เอาน่า) ทำไมไม่ไปโทรหาอาจารย์ (หัวเราะ)

วีระ- อย่ามีเรื่องกัน โอเคนะ

หม่อม- โทรมาเข้าข้างอาจารย์นะเนี่ยะ

วีระ- ไม่เอาไม่ต้องเข้าข้าง โอเคอย่ามีเรื่องกันฆ่ากันให้ตายไปข้างหนึ่งเลย สมชาย สาย3 สมชาย

สมชาย-มีเรื่องกับใคร ก็มีได้อย่ามีกับวีระ ธีรภัทร

วีระ- (ระเบิดหัวเราะเสียงดัง)ก้ากๆๆๆ ทำไมละพี่

สมชาย-กองเชียร์เยอะเหลือเกิน เป็นผมนะผมไม่กล้ามีเรื่องกับอาจารย์หรอก

วีระ- ไม่หรรษาเอาหน้า

สมชาย-พอดีมี 2 คนก่อนหน้านี้คุยเรื่องน้ำมันโซ่ใหม่ ผมเลยอยากถามนิดนึง รถผมมันเป็นรถฮอนด้าซีวิค

วีระ- ปี่ไหน

สมชาย-อาจารย์ธเนศหรือป่าวเนี่ยะ เห็นถามเป็นปีคิดว่าอาจารย์ธเนศ

วีระ- (หัวเราะก๊าก)ไม่ใช่ อ้าวนั่นพี่หมูกับผมเหมือนกันต้องถามปี่ไหนซี

สมชาย-ปี่ 98 รถผมกินน้ำมัน 8 กิโลลิตร

วีระ- ก็มากไปหน่อย

สมชาย-ปัญหาคือกิน 8 กิโลลิตรทุกครั้งก็แล้วกันไป บางวันผมเติมเต็มถึง 500 35ลิตร มันวิ่งเฉลี่ยกว่าๆ 6 กิโลลิตร บางวันเติมปั้มใหม่ ได้ยี่หื้อใหม่ ได้ 9 กิโลลิตร ผมยังขับรถเหมือนเดิมเส้นทางเดิมๆ ถ้ากินน้ำมันกินเท่ากัน ทำไมน้ำมันกินเยอะกินน้อย หัวจ่ายโกงน้ำมันหรือเปล่า ฝากคนที่รู้ทางเทคนิคเรื่องนี้ช่วยโทรบอกผมหน่อย ฝากบอกนิดนึงมีเรื่องกับใครก็ได้อย่ามีเรื่องกับวีระ ธีรภัทร

วีระ- (หัวเราะ)ไม่เอา โอเคนะ อย่ามีเรื่องกันนำขอร้องเถอะ ให้ผมทำงานด้วยความสนุก สบายใจเถอะนะคือถ้ามันไม่สนุก แล้วให้ผมฝันทำเนี่ยะ คุณทราบมากกว่าผมนะ สมพรสาย 1

สมพร- เมื่อวานผมก็ฟังรายการไม่เห็นมีอะไรน่าตื่นเต้นนี่ ประโยคของอาจารย์ที่ผมคิดอยู่ตั้งนานที่ว่า ท่านอาจจะตายในตำแหน่งเท่านั้นเอง แต่ฟังอยู่ธรรมดาที่ไม่เห็นมีอะไรนี่ ตายในตำแหน่งก็จะเป็นไรไปเนาะ ผมว่ามันคิดมากอะไรกันเกินไปหรือป่าวครับ

วีระ- ก็ไม่ต้องคิดก็ไม่ต้องพูดต่อ สงสัยต้องเอาเทปมาฟังใหม่ เพราะว่าผมก็ไม่แน่ใจ

สมพร- อาจารย์ก็ยิ่งเถียงกับผู้หญิงคนนึงอยู่ตั้งนาน อาจารย์ก็ว่าผู้ร้ายเขาก็คิดอย่างนี้ เขาคิดวิธีการร้ายแปดก็เรื่องของเขาเขาคิดตามเขาก็เป็นผู้ร้าย

วีระ- คือเมื่อวานเป็นความต่อเนื่องหลายอย่าง คุณลุงสุชาติเขาก็โทรมาเล่าเรื่องเคนดี้ ลินคอร์น คือมันมีหลายเรื่องผมจำไม่ได้ว่าบรรดตอนมันอยู่ตรงไหน ไม่เป็นไร ผมไม่ได้เป็นอะไรมากมาย ถ้าซีเรียสก็ซีเรียสไปผมไม่ได้ซีเรียสด้วยพอแล้ว คุณณรงค์

ณรงค์- พอถึงผมคุณอาบอกพอแล้ว นำเขาเป็นโรคจิตคุณชัยชนะ กลางวันไม่นอน ตี 4 ตี 5ก็โทรไปว่าคนโน้นคนนี้รายการอื่นเขาอยู่เรื่อย

วีระ- อ้าว!(เสียงสูง)พี่ไปฟังเขาพี่ก็บ้าพอกัน โซ่ใหม่ เอ้อไวย์! แล้วไปว่าเขาก็ก(เน้นเสียงดัง)เออไม่เอา ไม่เอา ฮู้ไม่ไม่ คือผมเนี่ยะนะไม่เคยไปฟังของคนอื่นเลย

ณรงค์- โซ่กฎของคุณอาผมจำได้ไม่เอาคนอื่นมาว่าในรายการของคุณอา แล้วกฎ 3ข้อผมก็จำได้ไม่ถามเรื่องส่วนตัว ไม่คุยเรื่องเบื้องบน ทำไมแค่นี้นำเขาโกรธเป็นฟืนเป็นไฟ นำเขาไม่แน่จริงพอขอ

ชื่อขออะไรเขาก็ไม่ยอมให้ ถ้าแน่วจริงก็ต้องให้ ช่วง 40-41 คุณอาพึ่งเยอะกว่านี้อีก คุณอาเจอเยอะเลย คุณอาอยู่ในที่สว่าง เขาอยู่ที่มืด ถ้าพึ่งมาตลอดก็น่าจะรู้

วีระ- โอเค พอแล้ว พอแล้วเดี๋ยวไปกินใหญ่ สายต่อไป

ชวน- ผมยังให้กำลังใจพี่วีระ

วีระ- อ้อไม่เป็นไรๆ

ชวน- ช่วงนี้มีการอภิปรายเราอย่าเพิ่งหลงกล เพราะพวกพลังเงียบไม่ได้โง่ เขามองอยู่ว่าพวกกบในกะลา เขาจะมีวิธีการสกปรกมาก แค่นี้ระฝากบอกพ่อแม่พี่น้องที่กำลังฟังอยู่

วีระ- ฮ่าๆๆๆไปไกลเกิน ไม่รู้พูดอะไรผมตามไม่ทันจริงๆ ผมอาจจะโง่ก็ได้ผมอาจจะซื่อป้อก็ได้ ไม่คิดอะไรเรื่องการเมืองจริงๆ ไม่ได้คิดนะฮะ แล้วผมคือว่าการแข่งขันต่อสู้ทางการเมืองใครนิยมใคร การเมืองเป็นเรื่องอารมณ์จริงๆ

ณรงค์- วันนี้ลงเร็วแฮะเป็นเมื่อก่อนอาจจะแย่เมื่อก่อนไม่ค่อยดีเท่าไร พักผ่อนเยอะ เขาเลยโทรทดสอบดูมั้ง ไม่มีอะไรหรืออาจารย์ลงไว้มากเลยคือพึดเต็มที่แล้วทรุดลงเลย ก็คือเครื่องร้อนเต็มที พักลงนิดนึง

วีระ- จะไปอะไรกันนักกันหนาเล่า ไช้แม่ะ

ณรงค์- ผมพึ่งตั้งแต่อาจารย์แชนวายนใหม่เป็นผู้นำหนวก แชนวหนักยิ่งกว่านี้อีก แต่จริงด้วยน้ำเสียง ด้วยความเคารพนะอาจารย์ ไม่มีอะไรจริงๆ มีอยู่เรื่องเดียวที่อาจารย์ไม่เห็นด้วยคือเรื่องน้ำมัน น้ำเสียงฟังออกเลย นอกนั้นแชนวให้ขาด เช่นแจกเจ็ดหมื่นล้าน อาจารย์แชนวขาดกว่านี้อีก ผมก็ว่าเอ๊ะ! ไม่มีอะไร

วีระ- ไม่มีอะไรหรอก ไม่มีอะไรอยู่แล้ว เพียงแต่ผมอาจจะหลุดได้ หลุดเป็นของธรรมดา คือเป็นเรื่องของการวิเคราะห์อาจจะหลุดได้ ที่จริงคุณพูดมาก็ถูกแล้วละ ผมไม่เห็นด้วยกับท่านนายก 3 เรื่อง 1. คือเรื่องนี้ ผมไม่เห็นด้วยกับการก่อกบฏนี้ แต่ไหนแต่ไรผมก็ยืนยันกับหลักคิดนี้ ผมไม่เห็นด้วยกับการก่อกบฏนี้ หนึ่งบัตร เครดิต อะไรเงี้ยะ จะเอาผมไปฆ่าให้ตาย ผมก็ไม่เห็นด้วย ผมเห็นด้วยไม่ได้ คือผมเป็นคนแบบชัดเจน ผมบอกแล้วว่ารายจ่ายน้อยกว่ารายได้แล้วต้องเหลืออมแต่ถ้าเกิดจนแต่ผมจริงๆแล้วมันอดตาย อยากรู้ก็ทำ อย่าเอาผมเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เรื่องที่ 2 ผมไม่เห็นด้วยในเชิงมาตรการนั่นคือเรื่องน้ำมัน คือคิดคนละแบบ ซึ่งซึ่งซึ่งท่านนายกคิดว่าผมก็เข้าใจผมก็บอกไปแล้วว่า คิดคนละอย่างกันแต่ทำผมก็เข้าใจ(เสียงดังขึ้น)แล้วผมก็บอกนี่ไงก็ต้องลดน้ำมันซ้ำ แล้วแม้แต่ตอนสุดท้ายที่ผมเดาผมเดาว่าลดเท่าไรผมอ่านใจท่านนายกได้ว่าลดเป็นบาทไม่ลด 20-30 ตั้งค์ ผมเข้าใจว่าเป็นเรื่อง populality เป็นเรื่องการเมืองเป็นเรื่องที่หาเสียงมันต้องทำอย่างนั้นแหละ! (ลงเสียงหนัก) ถึงแม้จะเหลือค้างอยู่ 300 ล้านก็ไม่เป็นไร ไม่มีปัญหาหรอกที่ผมเข้าใจ อีกเรื่องหนึ่งที่ผมไม่เห็นด้วยก็คือ คือไอ้การเมืองที่มีลักษณะรวมศูนย์อำนาจมากเกินไป มันมีความเสี่ยงในความโน้มเอียงในอนาคตที่มีจะใช้อำนาจมากขึ้น ไอ้ตรงเนี่ยะ ซึ่งผมไม่มีอะไร ซึ่งดูจากประเทศอื่นๆ ซึ่ง

ความโน้มเอียงแบบนี้ คือผมบอกเฮ้ย! คนไทยคุณต้องเลือกเอาเองนะถ้าคุณพอใจจะเป็นอย่างนี้ก็จบ ก็พูดว่า at the end ในท้ายสุดแล้วเนี่ยะ ปี 2546 ผมพูดตั้งแต่ต้นปี คนหัวเราะคิกคักคิกคักกันถามผมเขี่ยนโยบายเศรษฐกิจเป็นไง ผมบอก “ทักษิณังสรรณังคัจฉามิ” มันไม่มีอะไรซับซ้อนคนเรามันก็อยู่กันแค่นี้ละคุณ คุณจะอยู่ถึงตายไปกี่ปีผมก็ต้องตาย คุณก็ต้องตาย ท้ายที่สุดทุกคนก็ตายหมดแหละคุณจะมาอะไรกันนักกันหนากับผมละฮี้”

ลักษณะการดำเนินรายการของวีระ ธีรภัทรทางสื่อวิทยุ

ลักษณะภาษาที่วีระ ธีรภัทรใช้ในการดำเนินรายการวิทยุ จะเป็นการพูดโต้ตอบกับผู้ฟังแบบภาษาชาวบ้านๆที่เราๆท่านๆใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน เป็นการพูดสดๆแบบไม่มีสคริปต์ ทำให้ดูเป็นธรรมชาติ ฟังเข้าใจง่ายตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ซึ่งสามารถจำแนกให้เห็นได้ดังนี้

1. **ลีลาและน้ำเสียง** ลีลาการพูดของวีระ ธีรภัทร จะเป็นคนพูดเร็ว พูดแรง ลงเสียงหนัก ฉาดฉาน เต็มเสียง พูดอย่างมั่นใจ ไม่ค่อยมีหางเสียง บางครั้งมีการตะเบ็งเสียง คล้ายกับการตะคอก เสียงดังขึ้นลงตามอารมณ์และความรู้สึก ใช้ลักษณะน้ำเสียงจริงๆของตัวเอง ไม่มีการตัดเสียงให้เข้มหล่อ หรือให้ดูดีขึ้น ถ้าอารมณ์โกรธจะเสียงสูงดังและห้วนไม่มีหางเสียง ยกตัวอย่างเช่น

วีระ-คุณชัยชนะสาย 2 คุณชัยชนะ

ชัยชนะ-ผมนี่ละครับชัยชนะ

วีระ-โอ..โอเคครับ ขอชื่อจริง นามสกุลได้ไหม

ชัยชนะ-โอเคได้แต่คุณฟังผมก่อน

วีระ(พูดแทรก)- แต่ก่อนจะพูดขอชื่อจริงนามสกุลจริงก่อน!

ชัยชนะ-อ้าว.....

วีระ-ขอชื่อจริงนามสกุลจริงก่อนไหนๆจะคุยกันให้รู้เรื่อง ชื่อจริงนามสกุลจริงเบอร์โทรศัพท์ที่บ้านแล้วจะคุยอะไรกันคุยเลย!

ชัยชนะ- ทำไมต้องอย่างนั้นล่ะ

วีระ-ก็ต้องอย่างนี้ ผมมีกติกาไง

ชัยชนะ-อ้าวแล้วปกติไม่มีกติกาหรือ

วีระ-มีกติกา!(เสียงดัง) รายการนี้มีกติกา

ชัยชนะ-คุณ!

วีระ-จะเอาใหม่ถ้าไม่เอาไม่ต้องพูดจบ!

ชัยชนะ-คุณ!คุณนักเลงคุณไม่มีเหตุผล คุณอะไรกันเนี่ยะ

วีระ-(เสียงดัง)คุณรู้จักผมผมก็ต้องรู้จักคุณ

ชัยชนะ-ไม่ เมื่อกี้มีคนมาหาว่าผมกั้ตคุณลับหลัง

วีระ-(พูดแทรก)ไม่ ไม่ จะเอาใหม่ จะเอารีเปล่าถ้าจะเอาบอกชื่อจริงนามสกุลจริงเบอร์โทรศัพท์ ถ้าไม่เอาผมตัดสาย (ตะโกนสั่ง) ตัดสาย! จบ! สรกิต สาย3 สรกิต

2. มุขตลกเสียดสี วีระ อิทธิภทรมีการเลือกใช้คำหรือบางครั้งมีการบัญญัติการศัพท์ใหม่ เพื่อเป็นการสร้างมุขตลกแบบเสียดสีที่มีนัยยะสะท้อนถึงการวิพากษ์วิจารณ์นโยบายทางการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ที่โดนใจผู้ฟังซึ่งนับว่าเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ฟังชื่นชอบซึ่งเป็นการสื่อความรู้สึกนึกคิดถึงผู้ฟังได้เป็นอย่างดี เช่น คำว่า *ทักษิณังสรณังคัจฉามิ* ซึ่งปรากฏในบทสนทนาที่วีระพูดกับผู้ฟังดังนี้

“ มันมีความเสี่ยงในความโน้มเอียงในอนาคตที่มีจะใช้อำนาจมากขึ้น ใ้ตรงเนี่ยะ ซึ่งผมไม่มีอะไร ซึ่งดูจากประเทศอื่นๆ ซึ่งความโน้มเอียงแบบนี้ คือผมบอกเฮ้ย!คนไทยคุณต้องเลือกเอาเองนะถ้าคุณพอใจจะเป็นอย่างนี้ก็จบ ก็พูดว่า *at the end* ในท้ายสุดแล้วเนี่ยะ ปี2546 ผมพูดตั้งแต่ต้นปี คนหัวเราะคิกคักคิกคักกัน ถามผมเขียนนโยบายเศรษฐกิจเป็นไง ผมบอก *ทักษิณังสรณังคัจฉามิ* มันไม่มีอะไรซับซ้อนคนเรามันก็อยู่กันแค่นี้ยะคุณ คุณจะอยู่ถึงตายไปก็ปีผมก็ต้องตายคุณก็ต้องตาย ท้ายที่สุดทุกคนก็ตายหมดแหละคุณจะมาอะไรกันนักกันหนากับผมละฮี้”

ผู้ฟังที่ โทรมาถามข้อมูลแต่ไม่มีการไปค้นคว้าตรวจสอบข้อมูลล่วงหน้ามาก่อนเช่นในกรณีของคุณฐิตาริ ที่ถามข้อมูลเรื่องการกู้เงินซื้อบ้านที่คิดว่าธนาคารจะให้กู้100%โดยไม่ต้องใช้เงินดาวน์ แต่วีระให้ข้อมูลว่าต้องใช้เงินของตนเองดาวน์บ้านด้วย ก็จะโดนอำแบบเสียดสีเล็กๆว่า เขาไม่ได้ให้คุณกู้ฟรี เขาไม่ได้ยู่ยี่แยกแจกเงินนะ

วีระ-กู้ได้ 100%ของราคาประเมินปกติเขาให้กู้ 80% แต่ต้องมีเงินดาวน์ แล้วต้องเสียดดอกเบี้ยพี่ (พูดแซวแบบกวนๆ) เขาไม่ให้กู้พี่นะพี่ เขาไม่ได้ให้กู้พี่นะพี่ เขาไม่ได้เอาเงินมาให้พี่พี่นะ ฐิตาริ-ใช่คะ

วีระ-เขาไม่ได้ยู่ยี่แยกแจกเงินนะ โอเคนะ เออที่จริงวันนี้ผมอยากพูดอะไรสักหน่อย เก็บไว้พูดพ่วงนี้ดีกว่าเพราะเรื่องบางเรื่องพูดไปก็ไม่สนุก ขอขอบคุณทุกท่านลาไปก่อนสวัสดิ์ครับ

3. คำไม่สุภาพ คำขึ้นต้นลง/ท้ายประโยค และการใช้สรรพนามบุรุษที่สาม คำขึ้นต้นที่พบได้บ่อย เช่น เฮ้ย! วะ! เออ! เหมือนกับเป็นการสร้างความเป็นกันเองกับผู้ฟังแต่คำเหล่านี้เราจะไม่ค่อยพบในรายการวิทยุทั่วไป

วีระ-เอากุศลจิตเป็นที่ตั้งคือถ้าเราทำดี เราไม่คิดร้ายกับใครนะ ถ้าหากว่ามันจะหลุดบ้าง พลังบ้าง เผลอบ้าง ก็เกิดขึ้นได้มันก็มีบ้าง ผมคิดว่าโดยวัตรปฏิบัติที่ทำมาความสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆเนี่ยะ ก็คงจะเข้าใจผมบ้าง แต่ไอ้คนอื่นที่มันไม่รู้เนี่ยะ ไอ้พวกเนี่ยะมันจะรู้แทนนาย คิดแทนนาย มันจะทำให้ผมช่วยไปด้วย แต่ตัวผมไม่มีปัญหา ผมยืนยันได้รู้ๆกันอยู่ ไม่ใช่ว่า โนเนมนะ ไซ้ใหม่ผมพูดถึงคุณทักษิณผมพูดได้แบบว่าคนรู้จักกันผมบอกหลายทีแล้ว แต่ว่าผมไม่เคยไปอาศัยอำนาจบารมีของท่าน เอามาใช้ประโยชน์อะไรผมไม่เคยต่างคนต่างอยู่เป็นเรื่องๆไปในฐานะท่านเป็นนายกผมไม่ได้รู้จักท่านตอนเป็นนายก ผมก็บอกหลายทีแล้วผมรู้จักก่อนหน้านี้ก็ไม่่น่ามีปัญหาอะไรนะ ช่าง-ไม่มีหรอกครับ

วีระ- มีก็ไปวะ! ชี้ก็จยงแล้ววะ เปื่อ ! เอนะปัญหาแต่ละวันก็เยอะอยู่แล้ว ตอนเย็นนี่ก็อู้หู วันนี้จะวิ่งดีหรือเปล่า สาลินีสาย1

คำสรรพนามบุรุษที่สาม เช่นคำว่า "ไอ้" "ช่วย" ซึ่งเป็นคำที่ติดปากชาวบ้านและใช้กันมากในวงสนทนาในหมู่เพื่อนฝูงและพบในรายการของวีระ ธีรภัทรด้วย แต่ทั้งนี้ไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อใช้ในการตำหนิ หรือมีเจตนาที่แสดงความหยาบคายแต่อย่างใด แต่เป็นจังหวะในการพูดเพื่อชี้แจง แสดงเหตุผลให้เห็นอย่างชัดเจนมากกว่าและทำให้กลายเป็นการนำลักษณะของภาษาพูดที่ใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวันมาใช้ในสื่อมวลชน ดังตัวอย่างนี้

วีระ-เอากุศลจิตเป็นที่ตั้งคือถ้าเราทำดี เราไม่คิดร้ายกับใครนะ ถ้าหากว่ามันจะหลุดบ้าง พลังบ้าง เผลอบ้าง ก็เกิดขึ้นได้มันก็มีบ้าง ผมคิดว่าโดยวัตรปฏิบัติที่ทำมาความสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆเนี่ยะ ก็คงจะเข้าใจผมบ้าง แต่ไอ้คนอื่นที่มันไม่รู้เนี่ยะ ไอ้พวกเนี่ยะมันจะรู้แทนนาย คิดแทนนาย มันจะทำให้ผมช่วยไปด้วย แต่ตัวผมไม่มีปัญหา ผมยืนยันได้รู้ๆกันอยู่ ไม่ใช่ว่า โนเนมนะ ไซ้ใหม่ผมพูดถึงคุณทักษิณผมพูดได้แบบว่าคนรู้จักกันผมบอกหลายทีแล้ว

ตัวอย่างรายการโทรทัศน์

รายการคุยกันวันหยุดกับวีระ วีระภัทร

ช่วงที่ 1 เปิดรายการ

อู๋ม : สวัสดีคะ พบกับรายการคุยกันวันหยุดกับวีระ วีระภัทรทางททบ.5 เหมือนเดิมคะ หายไปสองอาทิตย์อู๋มไม่ได้หายไปไหนนะคะ แต่ไปหาข้อมูลมาบอกเล่าให้คุณผู้ชมฟังเกี่ยวกับการตกแต่งบัญชี เขาทำกันยังไงไปชมสก็๊ปกันเลยดีกว่าคะ

VTR : (เสียงผู้บรรยาย) จากหนึ่งอาทิตย์ที่ผ่านมามีข่าวเกี่ยวกับตกแต่งบัญชีของบริษัทใหญ่ๆ ในสหรัฐอเมริกา ได้แก่ Xerox.....

อู๋ม : เดี่ยวช่วงหน้า กลับมาพบกันในช่วงร่วมคุยร่วมคิด กับพี่วีระคะ

โฆษณา.....

ช่วงที่ 2 ร่วมคุยร่วมคิด

อู๋ม : ค่ะกลับมาเข้าสู่ช่วงที่ 2 ร่วมคุยร่วมคิด พี่วีระมาแล้ว สวัสดีค่ะพี่

วีระ: ครับสวัสดีครับ

อู๋ม: หายไป 2 อาทิตย์คิดถึงหนูมั๊ยคะ

วีระ: (ยื่นหน้าทะเล็งใส่อู๋ม)โน! (หัวเราะเสียงดัง)

อู๋ม: พี่วีระ(ฮ่า ๆๆ)ซ่าหนูเลยดีกว่า อยู่ดี ๆ ก็หายไป กลับมาแล้วมาคุยกันเหมือนเดิม เรื่องหุ้นตอนนี้คึกคักมาก เรื่องตกแต่งบัญชี เค้ตกแต่งกันยังไงคะพี่ มันง่ายอย่างงั้นเลยหรอ

วีระ: หลัก ๆ ก็อย่างนี้ ทำให้รายจ่ายน้อยกว่าความเป็นจริง ก็เพื่อให้บัญชีกำไรเพิ่มขึ้น รายได้มาก ผลประกอบการดี กำไรก็มาก มีผลทำให้ราคาหุ้นเพิ่มมากขึ้น คนที่มีส่วนได้ส่วนเสียปกติแล้วเนี่ย มันมักจะเป็นอย่างที่อาจารย์วรศักดิ์ พูดเนี่ย เกี่ยวข้องกับผู้บริหารบริษัท ประเภทที่ 2 คือ รายจ่ายไม่บันทึกไปบันทึกในการลงทุน ถ้าเป็นรายจ่ายจะต้องไปหักกับรายได้กลายเป็นกำไร หุ้นก็หลอกเรียกว่า doctoring แต่งบัญชี

อู๋ม: จริงหรอคะ(ฮ่าๆ)พวกหัวหมอ

วีระ: พวกที่แต่งบัญชี เช่น worldcom enron พวกนี้ล้มละลายไปเลย พวกธนาคารบริษัทบางส่วน ทำพิสดารก็มี Citibank Xerox ก็ใช่ สหรัฐอเมริกา ชอบหลอกชาวบ้าน อีกด้านเนี่ยมีปัญหา

อู๋ม: ตุ่มเป๊ะเลย! แล้วเราจะเชื่อใครได้ละคะ

วีระ: เราต้องเชื่อตนเองหลังจากเกิดเหตุการณ์ worldcom enron อะไรเนี่ย มันมีการกระแทกขึ้น กระแทกลง ต่อเนื่องกันมา บางทีอาจใกล้ 11 กันยายน ที่แน่ ๆ เศรษฐกิจสหรัฐเป็นขาลง ฟองสบู่แตก จำไว้เลยนะ มีฟองสบู่แตกจะมี สแกนเดอร์ และจะต้องมีเรื่องอื้อฉาวเกิดขึ้น มันจะมาคู่กันเลย คือ

ทุกคนตอนเศรษฐกิจขาขึ้นเนี่ย ก็ทำ ๆ ไปแล้ว ว่าจะมีเวลาเลือกแต่งบัญชี พอเศรษฐกิจขาลงปี๊บ น้ำลดตอผุด เมื่อเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ปี๊บมันต้องเกิดการจ่อจลอย่างนี้ขึ้นทุกที

อู๋ม: อ้าว! นี่แสดงว่า เศรษฐกิจลงก่อน แล้วมันถึง.....

วีระ : (แทรกเข้ามา) อ้า! น้ำมันลงเร็วไง มันเลยผุดขึ้นมา เพราะตอนที่เศรษฐกิจขาขึ้นเนี่ย มิ่งกิติ กู กิติ มิ่งกิติ ทุกคนดีหมดนะ ไม่มีใครเสียชัคนึงเลยนะ พอเศรษฐกิจขาลงปี๊บน้ำอุปปี๊บนะ อะ! นั่น ก็ตอ นั่นก็ตอ นั่นก็จะตามมาด้วยกัน นั่นเมื่อไหร่ที่เกิดเหตุการณ์นี้ออวเนี่ยมันเป็นตัวสะท้อนว่า เศรษฐกิจมีปัญหา

อู๋ม: แล้วทำไงกันต่อไป คือ.....

วีระ: ก็ เรื่องของมันไม่ใช่เรื่องของเรา(อิๆๆๆ) (เสียงเบา)

อู๋ม: แต่ว่า! (ตะโกน) มันส่งผลถึงเราที่นี่....มันส่งผลถึงเรา(ทำท่าทางไม่เชื่อแบบน้อยใจ)มันส่งผล ถึงเรา ถึงบ้านเมืองของเรา.....(เสียงแต่ไม่ค่อยมั่นใจ)

วีระ: ทำๆๆ ทาม.....(เอามือพัดปิดมาข้างหน้าอู๋ม) ประธานาธิบดี บุชเค้าก็ออกกฎหมายมา ต่อไป จะเอาผิดผู้บริหารด้วย เอาผิดผู้สอบด้วยเพราะมันต้องสมคบกัน

อู๋ม: ซ่าย! (ทำหน้าเห็นด้วย)

วีระ: เพราะงั้น ทำกฎหมายรุนแรง และถึงขั้นบางที ล่าสุดผมจำไม่ได้นะ คล้ายๆ กับว่าจะมีการ สาบาน

อู๋ม: โอ้โห! (น้ำเสียงไม่อยากเชื่อ)

วีระ: สาบานว่าบัญชีนี้เป็นบัญชีที่ไม่มีการตกแต่ง(ซ้ำ) ตลกมากเลย ฮ่า ๆๆ(แสดงท่าทางขำมาก)

อู๋ม: อย่ามาสาบานเลย(ทำหน้าเหย)สาบานให้ตายหะ.....

วีระ: ถูกต้อง ถูกต้อง!

อู๋ม: ไซ่คะเนอะมันต้องมีการลงโทษทางอาญา

วีระ: ถูกต้องเค้าก็ต้องทำให้มันเข้มข้นขึ้น

อู๋ม: ทีนี้เนี่ยอะอเมริกาประเทศที่มันน่าเชื่อถือ ขนาดนี้เนี่ยยังทำได้ แล้วประเทศไทยเราละคะ (เสียง เบา)

วีระ: มีบ้างมีอยู่บ้าง ซึ่งผมไม่อยากจะระบุชื่อนะ มีบ้างก็เป็นหลัก ๆ เหมือนกัน คือรายจ่ายลงไม่จริงก็ มี

อู๋ม: นี่คือบริษัทมหาชน ที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์

วีระ: อะ.. หยั่งเมื่อก่อน ผมยกตัวอย่างนิดเดียวสั้น ๆ นะ เมื่อก่อนที่ทำแล้วเป็นปัญหามากเนี่ยคือ บริษัท อสังหาริมทรัพย์ คือ สมมติ ว่าคุณอู๋มทำ บริษัท อสังหาริมทรัพย์ พอลูกค้ามา ดาวน์ปี๊บคุณ อู๋มคิดว่าคุณอู๋มมีรายได้ทั้งหมดเลย

อู๋ม: ก็เพิ่มตัวเลขเข้าไปเลย

วีระ: คือ..บ้านขาย 5 ล้าน ลูกค้ามาดาว์น 2 แสน บริษัทรับรายได้ทั้ง 5 ล้าน เลยนะเพราะงั้นรายได้มันก็จะมากเกินความเป็นจริง หลังจากนั้นเค้าก็จะออกเป็นมาตรฐานการบัญชี เพื่อมาแก้ไขตรงนี้ไประดับนึงแล้ว แต่ยังมีเรื่องอื่นอีกล่ะเพราะงั้นบ้านเรามี

อู๋ม: เห็นบอกว่า ผู้ตรวจสอบบัญชีเรา 1 คน ต่อ 300 บัญชี

วีระ: ใช่

อู๋ม: ทำไงกันละคะที่นี่

วีระ: ไม่ต้องทำไง หรือก็ต้องทำนั่นแหละ เพราะว่ามันมีน้อย ผู้ตรวจสอบบัญชีทั้งหมดมีประมาณ 3000 กว่าคน บริษัทมีปีนแสนบริษัท เพราะงั้นมันก็ต้องมีปัญหาแหละ

อู๋ม: แล้วประชาชนอย่างเราตอนนี้ต้องทำด้วยังคะ

วีระ: ก็ต้องหาความรู้ และก็ทำความเข้าใจ และก็หมั่นดู แต่อันนี้มันก็ยากนะ

อู๋ม: ยากมาก....(เห็นด้วยจริงจัง)

วีระ: ผมก็ต้องยอมรับว่ายากว่าจะไปเข้าใจเรื่องงบดุล งบการเงิน กำไร ขาดทุน คงยาก อันนี้ก็ต้องฟังจากคนอื่น

อู๋ม: ค่ะก็ต้องศึกษาหลายทาง แต่ว่าถ้ามีคนอย่างอู๋มเนี่ยะไม่เคยเล่นหุ้นมาก่อนสนใจ บอกว่า ตายละ! ตลาดหุ้นตอนนี้ น่าลงทุนมาก ทำไงคะพี่

วีระ: ก็ ที่จริงเรื่องของการตกแต่งบัญชีเนี่ยะ เป็นเหตุผลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับการรายงานผลการดำเนินงานของทางบริษัท แต่ว่าเหตุผลของการจะไปลงทุนในตลาดหุ้นเนี่ยะ มันคงมีเรื่องอื่นๆ ด้วย ไม่ใช่เฉพาะว่าจะดูที่บริษัทนั้นเนี่ยะตกแต่ง เอ้อ! (เสียงเริ่มดัง) มันตกแต่งบัญชีทั้งตลาดเนี่ยะไม่ต้องไปลงทุน ไช้มีะ!

อู๋ม: (หัวเราะ)อะ...เออ.....(พยายามพูดแต่วีระพูดแทรก)

วีระ: ถือว่ามันโกหกทั้งตลาด 300 กว่าบริษัทที่มันกำไรเนี่ยะ อย่างช่วงที่มันออกมาว่ากำไร 2 หมื่น 3 หมื่นล้านเนี่ยะ ถ้ามันโกหกทั้งตลาดหลักทรัพย์เนี่ยะไม่ต้องไปลงทุน! (เสียงอ่อนลง) มันมีบ้างแต่ว่ามันไม่มาก นะ...เพราะฉะนั้นเนี่ยะ เหตุผลในการตัดสินใจในการลงทุนในตลาดหุ้นเนี่ยะคงใช้ปัจจัยในแง่เรื่องของการตกแต่งบัญชีเนี่ยะ เราก็ต้องระมัดระวังหน่อย แต่ไม่ใช่วิตกกังวล ประสาทเสีย เลิกลงทุนไปเลยก็ไม่ถูก

อู๋ม: เพราะว่าจริงๆวิธีการลงทุนมันมีหลักการของมันอยู่ ซึ่งช่วงนี้เราค่อนข้างจะหมดเวลาแล้ว

วีระ: อ้าวหมดแล้วเธอ!

อู๋ม: หมดเวลาของช่วงนี้คะ(หัวเราะซ้ำ) พี่วีระตกใจมาก.....เดี๋ยวเรากลับมาช่วงหน้าพี่วีระจะตอบคำถามคะ โทรมมาได้คะ

โฆษณา.....

ช่วงที่ 3 สนทนาหน้าจอ

อู๋ม: ช่วงสุดท้ายใครมีคำถามโทรมาได้เลยนะคำพี่ แต่ก่อนอื่นถามคำถามเดียว ตอนนี้ตลาดหุ้นไทย ไตรมาสที่ 3 เป็นไงมั่งคะพี่

วีระ: อืม.....น่าจะดีม๊ว ไตรมาสที่ 3 คือกรกฎา จนถึง กันยายน เข้ากลางไตรมาสที่ 3 อย่างเมื่อเข้า ดูเนี่ย อย่างดัชนีอุตสาหกรรมดาวนิโจนส์บ้านเรา367จุด ถ้าเทียบกับสิ้นปีประมาณ 303 จุด เคยขึ้นไปสูงสุด 427จุด เดือนมิถุนา ถ้าเกิดเทียบกับฐานปีที่แล้วเนี่ยตลาดหุ้นขึ้น ขึ้นมาเนี่ย20% แต่ มันต้องดูว่าเหตุปัจจัยเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจทั้งในประเทศ ปัจจัยต่างประเทศอย่างเช่นช่วงเดือน กันยายนเนี่ยรู้สึกจะตื่นเต้นกับเรื่องอิรักอิรักอะไรเนี่ยะ ไช้มะะ....ดีกเวิลด์เทรต ถลึ๊ก ถล่มอะไรเนี่ยก็ ยังไม่ดีเท่าไร

อู๋ม: ก็ต้องคอยศึกษาไปนะคะเรื่องนี้

วีระ: ถูกต้อง

อู๋ม: มาแล้ว สวัสดิ์ดีคะ คุณนัดคะ

วีระ: คุณนัดสะเชิงุสะ

นัด: ถ้าเราต้องการตรวจสอบบัญชีอย่างเนี่ยครับ จะเข้า website ไหนได้บ้างครับ

วีระ: เข้า website ไหนได้บ้าง....ตรวจสอบบัญชีอะไรครับ

นัด: อย่างเราต้องการดูบัญชีของ printer นะครับ

วีระ: บริษัทอะไรนะ!

นัด: บริษัท xerox นะครับ

วีระ: อ่ะ.....

นัด: เข้า website ไหนได้บ้างครับ

วีระ: ไม่มี ไม่มี เข้า website ไหนไม่มีต้องไปกระทรวงพาณิชย์ กรมทะเบียนการค้าไปขอหุ้นทุนมา ดูครับ

อู๋ม: คือไปขอได้เลยหรือคะ ใครๆ ก็ขอได้หรือคะ

วีระ: เสียเงินค่าซีร็อกแพงมากๆ เลยครับ

อู๋ม: อ้อ เหรอ.....

วีระ: ครับผม

อู๋ม: ไปยื่นดูไม่ซีร็อก(ฮ่าๆ)มันแพง(เล่นมุข)

วีระ: ไม่ ฮะๆ ไม่ได้ (รับมุข)

อู๋ม : สาย 2 มาแล้วคะ...อ้าว(สายหลุด).....อ้อเหรอ! คือจริงๆแล้วถ้าอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ก็ พร้อมจะเปิดเผยข้อมูล...

วีระ: ของตลาดหลักทรัพย์เนี่ยะขอข้อมูลได้อยู่แล้วเขารายงานทุกไตรมาสอยู่แล้ว แต่ถ้าเกิดนอกตลาดหลักทรัพย์เนี่ย จะต้องไปขอที่ กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ไปขอที่เค้า....แต่ส่วนใหญ่ไม่ค่อยตรง(พูดเสียงเบาพร้อมทำท่ากระซิบ)

อู๋ม: เพราะบางทีมันก็ล่าช้าไปหน่อย

วีระ: ไม่ใช่ล่าช้าส่วนใหญ่มันลงบัญชีไม่ค่อยถูก(พูดเสียงเบาอมยิ้ม)

อู๋ม: อ้าวเหอคะ....

วีระ : 90 เปอร์เซ็นต์(พูดเบา)

อู๋ม : พูดเบาแต่ดังไปถึงโน่นแล้วพี่ ฮ่าๆ 70 กว่า จังหวัดแล้วคะ

วีระ: ไม่ต้องเบา ฮ่าๆๆ

อู๋ม: คุณจินจงคะ ถามว่าจะไรคะ

จินจง: ผมจะถามว่าผมจะซื้อหุ้น ปตท. หรือว่า ปตทสผ. ดีในราคาเท่าไร

วีระ : (หยุดคิดสักหนึ่ง) ...ทำไมต้องเจาะจงว่าเป็น ปตท. กับ ปตทสผ.

จินจง: เพราะว่าไม่อยากเสี่ยง

วีระ: ไม่อยากเสี่ยง ไม่อยากเสี่ยงก็ฝากเงิน Bank สิ! (อู๋มหิวเราะเยาะคิดว่า เป็นมุขของวีระ) เพราะว่า เล่นหุ้นมันต้องเสี่ยงอยู่แล้วหนะ(เริ่มจริงจัง)

จินจง: มันเสี่ยงน้อยครับ

วีระ: ใครว่าเสี่ยงน้อยละเล่นหุ้นนะ(เสียงแข็ง ทำหน้าจริงจัง)

อู๋ม: เสี่ยงมากนะ(เห็นด้วยกับวีระ)

จินจง: ผมคิดเอาเองครับ

วีระ: อ้อ! ก็นั่นหนะสิ ผมว่า! ถ้าคุณคิดเอาเองหนะฮ่าๆ...(อู๋มหิวเราะเยาะร่วม) มีเงินเท่าไรล่ะผมถามนิดนึงอะ..

จินจง: ขอ...ขอ ถามอาจารย์นิดนึงว่า...

วีระ: (พูดแทรก)ไม่...ถามนิดนึงว่ามีเงินเท่าไร

จินจง: มีประมาณ 10- 20 ล้านครับ

อู๋ม: โอ้โห! ...10-20 ล้าน

วีระ: เท่าไรหนะ...(ตะคอก) 10 รึ 20 ?

จินจง: ประมาณนั้นหนะอะ

วีระ: เป็นเงินสดๆ เลยเหอ

จินจง: สดครับสด

วีระ : แล้วจะซื้อประมาณกี่ล้าน

จินจง: ผมซื้อทีนึงประมาณ 7-8 แสน

วีระ: เอ้อ! 7-8 แสน 7-8 แสนก็ไม่ต้องไปคิดอะไรมากหรอกจาก 1 ใน 20 ล้านอยากซื้ออะไรก็ซื้อไป
เถอะไม่เป็นไรหรอก

อุ้ม: เหรอ..

จินจง: ครับ จาก 2 ตัวนี้ผมอยากเรียนถามว่าตัวไหนเหมาะกว่า

วีระ: พอกันเพราะมันโยงกัน ปตท. ถือหุ้นใน ปตทสผ. ประมาณ 60% ก็แล้วแต่

อุ้ม: อืม...

จินจง: อ้อแต่ว่า กำไรนี้ อะไรจะดีกว่า

วีระ: กำไรนี้ถ้ามากกว่านี้ ปตท. แต่ถ้ากำไรต่อหุ้นนี้ ปตทสผ. มากกว่า

จินจง: งั้นผมก็ต้องเลือกซื้อ ปตทสผ.

วีระ: แต่ราคาหุ้น ปตทสผ. มากกว่า ปตท. 3 เท่านะ...

อุ้ม: ค่ะ...ค่ะ (อุ้มทำท่าทางตัดบท)

จินจง: อ้า.. 3 เท่าแล้ว...

อุ้ม: ค่ะพอดีอันนี้มันเป็นรายละเอียดปลีกย่อย..(วีระมองอุ้มแล้วรู้ว่าจะโดนตัดบท)

วีระ: อ้อพี่...อ้าวพี่....(หันหลังกลับไปกลับมาแสดงท่าทางรำคาญคุณจินจงเอามือกุมหัว)อ้าวพี่!

โทรคุยกับผมรายการอื่นเถอะ...ฮ่า..โห...พี่เค้าเล่นหมาเวลาเลยหมดเลยอะ เอ้อๆๆๆ...

อุ้ม: ขอบคุณ คุณจินจงนะคะ พอดีมันเป็นรายละเอียดตัวเล็กตัวน้อยเกินไปวันนี้เราอยากได้ภาพ
รวมๆนะคะ..

วีระ: มาแล้วคุณวิทยา

อุ้ม: คุณวิทยา สวัสดีค่ะ

วิทยา: ฮัลโหล

วีระ: คุณวิทยาอย่าทำเสียง เข็กซี่ซึะ เอาจริงเลยสะพี่

อุ้ม: ฮะๆๆๆ (ขำๆขวีระ)

วีระ: (ได้ใจ) พี่อย่าทำเสียงหล่อซิ (แหว อมยิ้ม)

อุ้ม: (แทรกเข้ามาจริงจังแต่ยังขำอยู่นิดๆ) คำถามคืออะไรคะ คุณวิทยา

วิทยา: อยากจะทราบว่าพี่เขาบอกว่าตอนนี้เงินฝืดเนี่ยะ ฝืดจริงรึเปล่า

วีระ: ไม่จริงครับ!

อุ้ม: เอ้ย....(แปลกใจ)

วีระ: ยังไม่ฝืดครับ

วิทยา: และถ้าจะสังเกตภาวะเงินฝืด.....

วีระ: (พูดแทรก) ก็การลงทุนไม่เกิดขึ้น อัตราเงินเฟ้อติดลบ ถ้าคุณทำมาค้าขายไม่ได้นั่นแหละเงิน
ฝืด ตอนนี้คุณยังขายได้มั้ย

วิทยา: ก็พอขายได้ครับ

วีระ: เอ้อ! พอขายได้ก็ยังไม่ผิด ง่ายๆ เออ..ไม่ต้องไปคิดมาก เอ้อๆๆๆ(ทำท่าเหมือนจะพูดแซวต่อ)

อู๋ม:(ตัดบท)ขอบคุณค่ะ

วีระ: ฮะๆ...(หัวเราะแก่เขินโดนตัดบท) อย่างถามคุณอู๋มเนี่ย!

อู๋ม: อ้า!..

วีระ: ที่เป็นนักแสดงยังมีรายการอะไรมา.....

อู๋ม: (สู้อย่าง) ก็ยังมีงาน

วีระ: ไช้มะ! ก็ไม่ผิด

อู๋ม: คือจริงๆ แล้วดูจากตัวเองจากคนรอบข้าง...

วีระ: ยังไม่ผิด อย่างผมยังไม่ผิดเลย (ฮา) ฮิๆๆ

อู๋ม: ฮ่าๆๆก็พี่.....ไม่ผิดเลย.....ก็..ไม่มีอะ ยังไม่มีสายเข้ามา

วีระ: มี มี

อู๋ม:ถามเมื่อก็ ได้ยินว่าตลาดเสือเอ๊ย!

วีระ:ฮ่าๆๆๆ (ขำมากหัวเราะเยาะที่อู๋มพูดผิด)

อู๋ม: เอ๊ยตลาดกระทิง มีมั้ยละตลาดเสือ.. ตลาดกระทิงตลาดหมี่เนี่ยะ

วีระ: คำมีกันอยู่ 2 อย่าง (ชู 2 นิ้วให้อู๋ม)

อู๋ม: ค่ะมันเป็นไงคะ

วีระ: อ้า.. ถ้าตลาดมันพุ่งแรง (ยกมือพุ่งขึ้น) ขาขึ้นแรงๆเนี่ยมันจะเหมือนกระทิงเนี่ยะขวิด คำเรียกว่าตลาด bull ,bull market

อู๋ม: คือคึกคัก

วีระ: (พูดต่อ อย่างรวดเร็ว) แต่ถ้าเกิดว่าตลาดตกต่ำ คำเรียกว่าตลาดหมี่ตะปบลงมา (ทำมือตะปบลงมา)

อู๋ม: ชบเซา

วีระ: bear market ตลาดชบเซา bull market กับ bear market 2 อย่าง

อู๋ม: ค่ะ 2 แบบ ..คุณนุชยาสวัสดิ์คะเชิญค่ะ

นุชยา: ถามว่าการทำ taxnningเนี่ยคะ(เสียงขาดๆ หายๆ)

วีระ: อะไรนะ อะไรนะ! (เอามือป้องหูเข้าใกล้ๆโทรศัพท์)

นุชยา: การทำ tax planing ถือว่าเป็นการแต่งบัญชีรีเปล่า

วีระ: ทำอะไรนี่เสียบนะ..

อู๋ม: tax straging...

วีระ: อ้อ! อ้อ tax planning การวางแผนภาษี ไม่ ไม่เป็นการตกแต่งภาษีครับเพียงแต่เลื่อนระยะเวลาจ่ายเร็วจ่ายช้า ไม่เป็นการตกแต่งครับ ปกติแล้วเรื่องของ tax นี้จะเค้าเรียกว่า tax defer ไม่ใช่ tax planning เค้าเรียกว่า defer tax ภาษาอังกฤษเลยที่ คุณเล่นภาษาอังกฤษมาผมก็เล่นภาษาอังกฤษไป

อู๋ม: ฮ่าๆๆๆ

วีระ: defer tax นี้จะไม่ผิดกฎหมาย และไม่ได้เป็นการแต่งบัญชี เพราะมีมาตรฐานทางบัญชีรองรับเรื่องการ defer tax อยู่จบบะ!

นุชญา: จบค่ะ....

อู๋ม: สายสุดท้าย คุณนิพนทนา สวัสดิ์ดีค่ะ

นิพนทนา: คุณอู๋มว่าถ้า finance.....แบงค์ไหน....

วีระ: อะไรนะ อะไรนะ

นิพนทนา: ถามว่าดอกเบี้ยของแบงค์ไหนที่จะดีกว่า

วีระ: อ้อ! ก็เท่าๆ กันทั้งนั้นแหละ

อู๋ม: ตอนนั้นก็พอๆ กันค่ะ

วีระ: ดอกเบี้ยเงินฝากกรีเงินกู้

นิพนทนา: เงินกู้ค่ะ

วีระ: เงินกู้ก็คือ ๆ กัน จะกู้ไปทำอะไรละ

นิพนทนา: re-finance บ้านค่ะ

วีระ: บัดโธ! Re-finance บ้าน แล้วของเดิมดอกเท่าไรล่ะ

นิพนทนา: เอ่อ 7 ค่ะ ของอาคารสงเคราะห์

วีระ: 7 ก็ไม่ต้องไป re แล้ว! (เอามือปิดไปปิดมา)....ตามปกติไม่ต้องไปปิดไปเปิด.....

นิพนทนา: ก็หนูเห็นมันจะมาอีก....

วีระ: มันมีอีกปีเดียว 2 ปี ใ้มัน 7 ปีคืออยู่แล้วไม่ต้องไปทำอะไร เอาเวลาไปทำอย่างอื่นนะฮ้า....

อู๋ม: เอ้อ! ฮ่าๆ..(เหนื่อย)ขอบคุณมากค่ะ

วีระ: ฮ่าๆๆๆ....

อู๋ม: แหม อันนี้มันก็คำถามนอกเหนือไป. ตอนนี่ก็เข้าช่วงเปิดสายทนายคำถามคะ

วีระ: คราวนี้ไม่ต้องมาถามนะ ฮีๆ

อู๋ม: ตอบอย่างเดียวค่ะไม่ให้ถามแล้ว...ศัพท์เฉพาะของตลาดหุ้นค่านิ่งใช้ในตลาดหุ้นเรียกว่า เมื่อกี้

พี่วีระ บอกแล้วด้วย

วีระ : อุตสาห์ไปให้แล้วฮิฮิ

อู๋ม: สายที่1 คุณธนิตคะ

วีระ: ตอบเลยพี่ สามล้อรอ ฮีฮี(อ้อมหัวเราะด้วย)

ธนิต: ตลาดกระทิงครับ

วีระ: ภาษาอังกฤษละ

ธนิต: เช่อ...bull อะไรซักอย่าง

วีระ: ไม่ใช่ bullshit นะ ฮ้าๆๆๆ

อ้อม: ฮ้า...สุภาพนิดนึงคะ ฮีฮี

วีระ: สายแรกก็ถูกเลย คุณธนิต ขอเบอร์โทรหน่อย

ธนิต: 09 ครับ

อ้อม: 09 อะไรคะ

ธนิต: รอแป๊บครับ

วีระ: เฮ้ย !วางสายยกเลิกไปเลยฮ่าๆ

อ้อม: ฮีฮี ค่ะอาทิตย์หน้าคะ เราจะมาคุยกันเรื่องของรางวัลซีไรท์ ได้มาแล้วความน่าจะเป็นของคุณปราบ(เน้น กระดกคิ้ว ร เรือ)ดา หยุ่น(วีระ หัวเราะซ้ำแทรกเข้ามาเพราะซ้ำที่อ้อมพูดชื่อปราบดา หยุ่น) ซ้ำไร ?(เน้น ร เรือ)คะ?(เสียงสูงและซ้ำไปด้วย) ซึ่งก็มีคำวิพากษ์วิจารณ์เกิดขึ้นมากมายหลังให้รางวัลไปแล้ว เดี่ยวอาทิตย์หน้าเราจะมาคุยกันว่ารางวัลซีไรท์มีผลทำให้คนอ่านหนังสือมากขึ้นรึเปล่า วันนี้อ้อมกับพี่วีระลาไปก่อนพบกันใหม่เสาร์หน้ากับคุยกันวันหยุดกับวีระ ธีรภัทรทางช่อง 5 แก้วโง่ครึ่ง สวัสดิ์คะ

วีระ: สวัสดิ์ครับ

จบรายการ

ลักษณะการดำเนินรายการทางโทรทัศน์ของวีระ ธีรภัทร

1. คำพูดน้ำเสียง

คำพูดและน้ำเสียงของวีระทางโทรทัศน์จะไม่ดูด้น และไม่เหยิ่มเท่าในรายการวิทยุ แต่จะเน้นไปในทางตลก มีการเล่นมุขแทรกอยู่บ่อยครั้งที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะการมีพิธีกรหลักเป็นอ้อมซึ่งคอยเข้ามาลดความกระด้างหรือหยาบของคำพูดวีระและจะคอยรับมุขส่งมุขกันเองเพื่อทำให้บรรยากาศรายการดูสนุกสนานไม่เครียด

ลักษณะคำพูดของวีระทางโทรทัศน์จะเห็นได้ว่า วีระจะไม่โหมอารมณ์ตอบคำถามทางบ้านแบบแรงๆตามความคิดของตนเองฝ่ายเดียวเหมือนในวิทยุ แต่การสนทนาที่วีระแสดงออกมาทางโทรทัศน์นี้เป็นการสนทนากับทางบ้านที่มีคนกลาง ซึ่งถือว่าอ้อมเป็นคนๆ หนึ่งที่เปรียบได้กับผู้ชมอื่นๆ

ที่กำลังดูอยู่ และคอยกดดันทำ ให้ลักษณะคำพูดที่ก้าวร้าว ของวีระที่แสดงออกมาต้องเบาลง กลายเป็นการตลกกลบเกลื่อนในบางครั้งอย่างเห็นได้ชัดในตอนคุยกับคุณจินจงตอนที่คุณจินจง บอกว่า "ไม่อยากเสียงครับ" แล้ววีระก็พูดว่า "ไม่อยากเสียงก็ฝากเงินแบงค็อก" ซึ่งพูดเชิงดูถูก ประชด และต่อว่า แต่ในขณะเดียวกันภาพก็โพสต์ไปที่อู๋มซึ่งกำลังหัวเราะอยู่เพราะคิดว่าเป็นมุข แต่จะเห็น ได้ว่าไม่ใช่มุขเพราะดูจากสีหน้าและน้ำเสียงของวีระว่าจริงจัง

วีระ: เพราะว่าจะเล่นหุ่นมันก็ต้องเสียงอยู่แล้วนะ

จินจง: มันเสียงน้อยครับ

วีระ: ใครว่าเสียงน้อย(เสียงแข็ง)

อู๋ม: เสียงมากนะ

น้ำเสียงของอู๋มเห็นด้วยกับวีระ และจากการที่อู๋มแทรกบทสนทนาเอาความเห็นของตนเข้ามา ด้วยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่คอยเตือนให้รู้ว่ายังมีบุคคลที่ 3 คอยฟังและรับรู้บทสนทนาและคอยตัดสิน เข้าข้างคนใดคนหนึ่งอยู่

จินจง: ผมคิดเอาเองครับ

วีระ: อ้อนั่นนะสิ! ถ้าคุณคิดเอาเองนะ+(พร้อมทั้งทำท่าทางดูถูกและอู๋มก็ร่วมขำด้วย)

จากบทสนทนาข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ถ้าไม่มีตัวกลางหรือบุคคลที่ 3 คอยพูดแทรกหรือช่วย หัวเราะ คำพูดของวีระอาจเป็นอีกอย่าง โดยการที่คุณจินจงพูดมาว่าผมคิดเอาเองครับ ถือได้ว่า บอกถึงความมั่นใจในความคิดของตน ซึ่งวีระมองว่าเป็นความคิดที่ผิดและวีระก็อาจจะใช้จุดผิดนี้ โจมตีโดยการด่าว่าอย่างแรงถ้าเป็นในรายการวิทยุของเขาเอง ซึ่งอาจถือได้ว่าอู๋มคอยเป็นพิธีกรที่ คอยเข้าข้างวีระ และคอยทำให้อารมณ์ของวีระจากจริงจัง กลายมาเป็นขำขันเพื่อโอ้อ่อนตามคน ที่เห็นด้วยกับเขา(ผู้ดำเนินรายการหญิง) คำพูดต่างๆ จึงดูอ่อนลง ไม่รุนแรงมากนัก

และบางที่วีระก็แสดงคำพูดท่าทาง ออกมาในลักษณะที่กลัวพิธีกร(อู๋ม)จะตกใจ หรือไม่ เห็นด้วยทำให้ขัดแย้งในคำพูดของวีระ โดยจะเห็นได้จาก ตอนที่ วีระและอู๋ม คุยกันเรื่องวิกฤต สหรัฐ โดยวีระบอกว่า "ตอนนี้เศรษฐกิจสหรัฐเป็นฟองสบู่แตกมีเรื่องอื้อฉาวซึ่งสื่อถึงระบบ เศรษฐกิจมีปัญหา" แล้วอู๋มก็ถามว่า "แล้วเราจะทำยังไงกันต่อไปละคะ" ซึ่งวีระก็ตอบมาสั้นๆ แบบ ฮ้วนๆ ว่า "เรื่องของมันเราไม่เกี่ยว" ซึ่งจุดนี้เองทำให้อู๋มแสดงสีหน้าและน้ำเสียงที่ขัดแย้งแบบสงสัย แต่ไม่มั่นใจมากนักว่า "เฮ้ย...แต่ว่ามันส่งผลมาถึงเรานี้....." ซึ่งเห็นได้ว่าวีระใช้คำพูดที่ค่อนข้าง แรง หรือเล่นมุขแรง ซึ่งอู๋มที่รู้สึกขัดแย้งจึงทำท่าทางที่ไม่เห็นด้วยและไม่รับมุข และภาพก็โพสต์มา ที่วีระโดยวีระรีบแสดงท่าทางเอาอกเอาใจเอามือพัดไปพัดมาข้างหน้าอู๋มเหมือนพยายามง้อและก็ บอกว่า "มี มีมีมี....." และก็พูดต่อว่า Josh Bush จะเอาเรื่อง..... ซึ่งจากท่าทางเหล่านี้ชี้ให้เห็น

ถึงความเกรงใจ และสนใจในความรู้สึกของผู้ดำเนินรายการร่วมกับเขา เพื่อไม่ให้ขัดแย้งกันเอง ทำให้การดำเนินรายการดูไม่รุนแรงเท่ารายการวิทยุ

จากลักษณะการจัดรายการอย่างนี้ก็ถือว่าเป็นการจัดรายการแบบทั่วไปที่ใช้พิธีกรคู่ที่ต้องเข้าหากัน และเนื่องจากเป็นการสื่อสารกันระหว่างบุคคลที่มีการเห็นหน้าตากัน ซึ่งถ้าขัดแย้งกันขึ้นมาเมื่อไหร่ก็จะใช้มุขตลกเข้ามาช่วยเปลี่ยนแปลงสถานการณ์โดยเป็นเทคนิคของการจัดรายการทั่วไป ซึ่งถ้าเมื่อใดคนไหนเริ่มแข็ง อีกคนหนึ่งก็ต้องคอยอ่อน และต้องพยายามปรับเข้าหากันตรงกลางเพื่อประคับประคองสถานการณ์รายการให้ไปด้วยกันได้ ดังนั้นในรายการนี้ผู้ดำเนินรายการหญิง(อุ้ม) จึงถือว่าเป็นตัวกลางสำคัญในการช่วยลดความกระด้างของคำพูดที่ห้วนหยาบของวีระลงไปได้มากและสร้างบรรยากาศรายการให้ผู้ชมรู้สึกเป็นกันเองและสนุกสนานตามไปด้วย

2. การแสดงอำนาจในรายการของผู้ดำเนินรายการและวิทยากร

ในรายการนี้พิธีกรหลักคือ สิริยากร ซึ่งจะเป็นผู้โยนคำถาม ให้กับวีระ ซึ่งจากในรายการ tv นี้ ถึงแม้ว่ารายการจะชื่อว่า คู่กันวันหยุดกับวีระ ธีรภัทรแต่ผู้ดำเนินรายการคือสิริยากร ซึ่งโดยปกติแล้วถ้าเป็นรายการวิทยุของวีระเอง ช่วงแรก ๆ ของรายการทางวิทยุนั้นก็คล้าย ๆ กับรายการทางโทรทัศน์ คือ ออกมาพูดคุยวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น แต่ต่างกันที่ทางโทรทัศน์คือรายการทางโทรทัศน์จะมีผู้ดำเนินรายการ คอยป้อนคำถาม โดยที่การพูดวิเคราะห์ก็มาจากตัววิทยากร(วีระ)เอง ซึ่งในตัวเค้าเองก็มีคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการอยู่แล้ว แต่ด้วยการที่มีผู้ดำเนินรายการหลักที่ชัดเจนอยู่แล้วคือ สิริยากร สัญชาตญาณของการเป็นผู้ดำเนินรายการในตัววีระนั้น จึงไม่สามารถแสดงออกมาได้อย่างเต็มที่ การวางตัวของเขาคงทำได้โดยเป็นวิทยากรรับเชิญที่เชิญมาเพื่อพูดคุย และตอบคำถามทุกอาทิตย์

ดังนั้นการแสดงอำนาจในการดำเนินรายการทางโทรทัศน์ จึงทำไม่ได้ภายในวิทยุ ที่สามารถสั่งวางสายใครก็ได้ หรือนึกจะพูดตามใจตัวเองทั้งหมดในรายการไม่ได้ เพราะตนเองอยู่ในตำแหน่งวิทยากร ไม่ใช่ผู้ดำเนินรายการ ซึ่งเมื่อเทียบกับรายการอื่นๆ เช่น รายการถึงลูกถึงคนที่สรยุทธ สุทัศนะจินดาเป็นผู้ดำเนินรายการ และลักษณะการดำเนินรายการทางวิทยุจะเป็นไปตามสรยุทธทุกอย่าง คือ มีอำนาจเต็มที่ในการที่จะตัดบทใครคนใดคนหนึ่งไปไม่ให้พูด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับรายการคู่กันวันหยุดนี้ เราจะเห็นได้ถึงความพยายามในการจะตอบคำถามที่บ้านของวีระ ที่เมื่อมีคนโทรมาวีระ จะแย่งพูดชื่อคนกับสิริยากร ซึ่งเป็นการชิงทักทายผู้ชมก่อน เหมือนดังตัวเองเป็นผู้ดำเนินรายการเองซึ่งอาจเคยชินจากสื่อวิทยุ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการอยากเป็นผู้ควบคุมและแสดงอำนาจในการสนทนาทั้งหมด และส่วนนี้ยังสังเกตได้อีกว่า ผู้ดำเนินรายการตัวจริง(สิริยากร) จะพยายามรักษาหน้าที่หลักของตนเอง คือคอยควบคุมบทสนทนาต่างๆโดยเริ่มทักทายก่อน และตัดบทวางหูไป แต่วีระจะดูเหมือนคอยช่วงชิงอำนาจผู้ดำเนินรายการไปซะเอง ซึ่งในส่วนนี้จะทำให้

รายการดูชัดๆ และไม่ไหลลื่นเท่าที่ควร เพราะคนดูจะเริ่มแยกไม่ออกว่าใครเป็นผู้ดำเนินรายการตัวจริงกันแน่

3. ลีลาท่าทาง

ลีลาท่าทางของวีระในการจัดรายการจะใช้โวจนาชามาก ซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของนักพูดที่ต้องการสื่อให้เห็นภาพ และลีลาท่าทางเหล่านี้เอง ก็มีส่วนช่วย ทำให้ความกระด้างก้าวร้าวของวีระน้อยลง ซึ่งก็เป็นเพราะรายการทางโทรทัศน์ เป็นสื่อที่สามารถมองเห็นภาพทุกอย่างในขณะออกอากาศได้ และความพิเศษของสื่อนี้เองที่ทำให้วีระต้องมีการจำกัด อารมณ์ ลีลา ท่าทาง และคำพูดทุกอย่างให้ลดความดุเดือด เพราะสื่อโทรทัศน์นี้เผยแพร่ภาพ ซึ่งมีคนทั่วประเทศนับล้านจ้องมองดูอยู่ และในตัววิทยากรเองก็อาจจะตระหนักรู้ด้วยว่า มีคนทั่วประเทศซึ่งบางคนที่รู้จักเขาจากแค่นั้นหนังสือ หรือบางคนไม่รู้จักเลยแต่สนใจในรายการแบบนี้ และกำลังดูอยู่

สิ่งเหล่านี้ทำให้การดำเนินรายการของเขาต้องถูกบีบให้สุภาพมากขึ้น หรืออีกประเด็นหนึ่งก็คือ ห่วงภาพลักษณ์ของตนเอง ซึ่งสื่อทาง โทรทัศน์นี้ สามารถทำให้ทุกคนมองเห็นหน้าของวิทยากร ทำให้รู้ว่าชายคนนี้เป็น วีระ คนที่มีบุคลิกลักษณะอย่างนี้ ซึ่งถ้าตัววิทยากรเอง แสดงท่าทาง อารมณ์ที่รุนแรง ใช้คำหยาบกระด้าง ตามสไตล์ในวิทยุ ความจดจำของผู้ชมที่ดูอยู่กับใบหน้าของวิทยากรก็จะฝังใจ และผลที่ออกมา จากคนดู คือคนดูจะเกลียดและไม่อยากดู ทำให้เรตติ้งตกเราจะเทียบได้จากความเป็นจริงของรายการ กำจัดจุดอ่อน (the weakest link) ที่ปิดตัวไป ซึ่งทำยที่สดุผู้ชมชาวไทยส่วนใหญ่รับไม่ได้ ในการที่จะมานั่งดูคนถูกด่า และสถานการณ์เคร่งเครียดมาก ทำให้รายการนี้ไม่ประสบความสำเร็จซึ่งก็มีผลสืบเนื่องถึงตัวพิธีกรในรายการนี้ด้วย เพราะทุกคน จะจำภาพลักษณ์ที่โหดร้ายและดุเดือดของพิธีกรไปตลอด ไม่ว่าพิธีกรจะเปลี่ยนไปทำรายการแนวใหม่แนวไหนที่เบาลง เช่น รายการแนวครอบครัว "ลูกใครหว่า"ก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจนต้องเปลี่ยนตัวพิธีกรเป็น สิเรียม ไอ่แณ ที่มีภาพลักษณ์นางเอกคุณแม่ลูกหนึ่งสดใสน่ารักที่ดูอ่อนคลายมากกว่า เนื่องจากธรรมชาติสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ผู้ชมมองว่าใช้เพื่อความบันเทิง เพื่อผ่อนคลายอารมณ์มากกว่าเคร่งเครียดจาก สิ่งเหล่านี้จึงกล่าวได้ว่า วีระ มีความห่วงภาพลักษณ์ของตัวเอง เหมือนกับพิธีกรรายการหลายรายการทั่วไปที่ต้องการสื่อและพยายามจะทำให้ผู้ชมชื่นชอบ เราจะเห็นท่าทางของวีระในหลาย ครั้ง ที่เค้าจะหันไปหันมา เวลาหัวเราะ หรือเล่นมุข เพื่อมองคนในห้องล่งที่เป็นทีมงานผลิตรายการว่ามีส่วนร่วมหรือต่อต้าน รีเปล่า ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมให้วีระ ต้องควบคุมคำพูดและท่าทางของตนให้ออกมาในทางที่สุภาพมากที่สุด